

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.02.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених, адв.Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **Браниоци оптужених адв. Мирјана Несторовић, адв.Игор Исаиловић и адвокатски приправник Александра Даниловић, адв.Вељко Ђурђић, адв.Владаца Васиљковић, адв.Татомир Лековић, адв.Фолић Горан, адв.Милан Бирман, адв.Палибрк Драган,**
- **Присутни су и сведоци: Краснићи Маријан, и Бериша Фејзулах.**

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Судија, јел могу ја да искористим прилику, у 12 часова ћу морати да напустим главни претрес па ће ме мењати колега Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли сагласни, господине Митровићу јесте ли сагласни да Вас у наставку главног претреса брани адв.Палибрк. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок
КРАСНИЋИ МАРЈАН**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми само рећи, ту је присутан и тумач за албански језик јел тако? Јел присутан Ферид Телићи?

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Тумач Ферид Телићи. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да приступите овде у судницу. Да ли је присутан и судски тумач Еда Радоман-Перковић? Није? Јесте. Добар дан, хоћете стати овде молим Вас, ја Вам прошли пут нисам узела личне податке.

Присутан је и тумач за албански језик Ферид Телићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен, од?

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: 1950.године, од оца Риза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: У Суковин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је?

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Приштина, Сунчани брег-зона запад, ламела 19/16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, Ви сте прошлог пута, положили заклетву, те Вас ја у смислу те заклетве и опомињем.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Присутан је и судски тумач Еда Радоман-Перковић са списка судских тумача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас позвати седока. Дobar дан господине Краснићи. Ви имате право да се служите Вашим матерњим језиком, Вам матерњи језик је?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете искористити то Ваше законско право?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок изјави да ће се у наставку главног претреса користити својим матерњим језиком.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА КРАСНИЋИ МАРЈАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Марјан Краснићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени од оца?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: 1946.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Село Главичица, код Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Село Широко, Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Моментално, дуго година сам био пензионер, сада у полицијску службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моментално радите у?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: У Полицијској служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете говорити на Албанском.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Радим у Косовској полицијској служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите слушалице. Да ли сте сви укључили.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Радник сам дакле Косовске полицијске службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Краснићи, Ви сте позвани у својству сведока.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

Окривљени немају слушалице шта је са слушалицама? Не раде. Да ли треба да направимо паузу, режија да направимо паузу обзиром да окривљени немају слушалице. Односно имају али не раде.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Да ли је у реду са преводом ко прати на српском из суднице? Да ли је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо сачекати, три пара слушалица. Да ли то може да се набави у неко скорије време или треба пауза да се направи. Хоћете рећи молим вас. Да ли је у реду све, да ли се чујемо.

Да ли сте разумели господине Краснићи ова упозорења за сведока?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила да понављате замном текст заклетве. Заклињем се.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Краснићи, да ли сте Ви раније били саслушани негде?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Само писмену изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме сте дали писмену изјаву? Јел Хашком.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Хашком иследнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Краснићи, Ви сте позвани у својству сведока, испричајте нам шта Вам је све познато о страдању породице Бериша у Сувој Реци. Да ли Вам је нешто познато, како, на који начин је дошло до страдања, значи свако Ваше сазнање биће нам корисно.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Немам превођење.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Сада каже да сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате превод.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија јел могу да му поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, поновите.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Сада каже да, сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Да, да, каже сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновили су сада. Изволите, испричајте нам све што Вам је познато. Јел чујете, јел имате превод. Добро.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: 25., око шест сати изјутра позвао ме је Неџад Бериша на телефону, дакле позвао ме је и упознао ме да је био Нишавић код њега, и да су му узели неки новац, и рекао ми је вратио се, излазио из дворишта и вратио се и кренуо према станици, и упитао ме је да ли могу доћи код родитеља, код куће родитеља његових. Кућа његових родитеља била је иза мог стана, и упознавао сам га да не може доћи јер има стража од Робне куће, од центра у Сувој Реци, код старе поште у центру и у овој новој згради код парка. И више се са њим нисам чуо. Сутрадан 26., ја сам приметии једног камиона како кружи, иде средином улице, јер сам сво време био на прозор и посматрао то због безбедности породице са којом сам био у стану. Кружење односно саобраћаја на путу је било само код полиције и бивше војске, односно резервиста војске бивше Југославије. У мом дворишту испред стана био је инсталиран гулинов са неких десетак војника, резервиста, и око четири сати по подне приметии сам један камион, типа «застава», био је наранцасте боје, наравно покривен церадом. Задњи део цераде је био спуштен, не везан сајлом него онако не везано, само спуштен тај задњи део цераде. Око двадесетак метара иза мог стана у правцу Призрена то је један локални пут који води за амбуланту, ту се камион зауставио, и разговарао је са једном женом, старијом женом видело се, коју сам и иначе познавао јер сам их познавао, то је била Зоранова мајка. И

камиона сам веома добро видео да је возио Зоран. И тако су прошли и више их нисам видео.

28., приликом одласка за Албанију био сам информисан од стране грађана о догађајима који су се збивали у Сувој Реци.

Друго немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Краснићи, где се налази Ваш стан?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Мој апартман се налази испод парка на главном путу Призрен-Сува Река, удаљено од главног пута неких 60-70 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од главног пута Призрен-Сува Река? Значи удаљен 60, 70 метара.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то са стране где се налази Полицијска станица?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. Али удаљено од Полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљен од Полицијске станице, Ваш стан?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Има неких 700 метара, нема километар пуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је амбуланта удаљена од Вашег стана?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Амбуланта од главног пута је унутра извучена неких 200 метара, а укупно од мог стана 300-400 метара је удаљена амбуланта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад говорите о 25.марту, јел тако, '99.године, пошто сте само рекли 25., односи се на март '99., јел тако?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам ближе испричате каква је атмосфера била у Сувој Реци, да ли се нешто тог дана још дешавало, да ли сте имали прилике да видите полицију, војску, дакле униформисана лица, да ли сте имали прилике да чујете неку пуцњаву? Испричајте нам о томе.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Атмосфера је била од стране грађана, било је блокирано кретање, није било кретање цивила осим војске и полиције. Били су војна лица, униформе и имали су црвене мараме везане на рамену без капа. И било је такође и полицајаца који су се кретали тенком, имали су тенк са гуменим точковима, а других кретања није било. За сво време од десет сати, почела су бомбардовања, заправо бомбардовања су почела још од пре марта, били су смештени изнад

«Балкана», Висари се зове, једно брдашце, друго, односно других кретања није било. А ја сам од 24., био у стану, такорећи затворен, нисам смео изаћи и не верујем да је неко могао приметити да сам ту унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уочи бомбардовања имали прилике да чујете да је било неких убистава у Сувој Реци, дакле 20., 21., 22.марта, да ли сте имали прилике да чујете да је неко био убијен у Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не. Јер ми нисмо излазили, од 22., нисмо се кретали јер сви смо се чували, пазили од убистава којих је било, тако да смо се пазили у великој мери и констатовали смо да можда само остати закључан односно у стану можеш се извући и бити спасен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да сте се плашили због убистава која су била, која су то убиства била у Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Зна се, Рештански пут, из Суве Реке према Рештанима била је једна офанзива и тамо је убијено неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била, да ли можете приближно да нам кажете када је била та офанзива о којој говорите, да ли је то било пре овог догађаја, пре 25., кад сте се чули са Нецадом или после тога?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Чини ми се, да је то било 25., на вече, да, 25.,на вече, 25.03.'99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било 25., каква су то убиства била, јесте ли Ви чули, видели?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, чуо сам, видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Пуцњаву из оружја, рафале, дуже рафале. Нешто друго не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком делу града сте чули те рафале?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Рекох у оном делу на путу према Рештанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, када Вам је Нецад саопштио да је био Нишавић и да је узео неки новац. Да ли је рекао који Нишавић?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ми, односно њега сви познају по презимену Нишавић, а име Милорад, по имену мало га ко спомиње, по имену и мало га познају јер је био познат по презимену. А да га знају и препознају, знају га сви јер је дуго времена радио у Сувој Реци, био је са једном групом полицајаца, људи, и по изјави Нецада, и рекао чини ми се, рекао је прошла је опасност и желим да излазим из куће, а ја сам рекао и раније да му нисам ништа могао загарантоват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате Нишавића?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете у то време како је изгледао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Био је кратког стаса, као плави, носио је бркове, одела је мењао сваког дана, не можеш да се одредиш које је када носио. Он је био у државној служби у одсеку Секретаријата унутрашњих послова Призрена у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви видели Нишавића, нек Вам буде неки оријентир 25., сте се чули?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Задњи пут фебруара '99.године, у пролазу случајно приметιο, односно видео сам га, другог месеца '99., до 10.03.'99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 10.03?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему памтите 10.03?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Требало је осматрати, гледати кретања и пао ми је на око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разумем, али по чему сте баш 10.03., запамтили, да ли то има неки посебан догађај, па баш везујете да сте до тада последњи пут видели Нишавића?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, не, посебног догађаја није било него посматрао сам онако инстинктивно њихова кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га икада видели у некој униформи?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво у цивилу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је том приликом био наоружан?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нису се видела оружја, није се видело оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је имао браћу, сестре?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Има двоје браће, познајем му оца, сестре му нисам упознавао најбоље, а онако чини ми се да је имао једну сестру, али не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за браћу шта знате?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Један је током '90., био директор СИЗ-а, за стамбена питања у Сувој Реци, за другог не знам где је био током '90., на послу, чуо сам да је други током боравка ОЕБС-а у кући Бериша као стражар у двориште. То сам чуо, а Нишавић је био у државној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где је била смештена мисија ОЕБС?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Прво је била смештена у Широко у хотелу Нишавићевог, а након тога су били смештени у кући Неџад Бериша у Сувој Реци, близу полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било особље које је било при ОЕБС-у смештено још у неким кућама?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. Колико ја знам, били су у кући Јашар Кабаши, и Мурат Суке. Мурат Сука је имао кућу код «Балкана» тамо горе, код стадиона, на брегу, и на неколико других места, али не знам по имену и презимену где су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да је мисија ОЕБС била смештена у Нишавићевом хотелу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Они су имали своја возила, била је успостављена рампа испред улаза на двориште и било је стражара. И сви су знали да је ту смештен ОЕБС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви пролазили туда?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви пролазили, пошто кажете да углавном није било кретања?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Они су били пре смештаја у кући Бериша, било је тада нормалног кретања, а чувајући се и пазећи се ноћу. Ту ми је близу и моја кућа, и отворено то се видело да су из ОЕБС-а ту смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте паркирана возила?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сада, да ли Ви имате сазнање када су прешли у кући Бериша, мисија ОЕБС-а?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам по датуму, не знам јер ја сам радио моје приватне послове имао сам мој приватан бизнис као и по два, три дана у недељи био сам на путу, интересујући се за мој посао, тако да по датуму не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате зашто су прешли из хотела «Бос» у кућу Берише?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Како сам чуо од других, непосредно не знам, јер не знам језик да разговарам са њима, али због сарадње са грађанима, око ситуације која је била на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато каква је реакција Нишавићева била када су напустили хотел и прешли у куће Бериша?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нисам имао контакта са њим, да би видео његове реакције, односно његово реаговање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је можда неко говорио о томе?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: По разговорима који су по седељкама били, рекли су да је изгубио 50 хиљада марака месечно, зато што је ОЕБС напустило његов хотел, и није добро што су напустили локале, а све то у интересу закупнине кирије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то Вама рекао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Онако у разговору по кафанама, ресторанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овамо где Вам је био стан, где сте Ви становали, да ли је било неких полицајаца у тој згради, који су становали ту?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да, становао је Сава Јовановић и његови родитељи Витко, Филиповић је горе становао, на другом спрату, Филиповић је био заменик командира и Баљи Демири, наш бивши возач Унутрашњих послова, Службе унутрашњих послова, односно његова деца, јер је он био настрадао у саобраћајној несрећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да тих дана разговарате са Савом Јовановићем?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, задњих дана, задњих дана не, јер је он био ангажован даноноћно у дужности и нисмо имали прилику да седнемо, јер почело је и захлађивање односа између нас, комшијских односа, и тако сваки је гледао да некако живи, преживи за себе, мада смо имали добре комшијске односе али у задње време он се дистанцирао, удаљавао се, и био је код сина његова мајка и тако да је у задње време веома мало времена био у стану ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што сте код Хашког истражитеља када сте давали изјаву рекли да је Сава Јовановић, да је Вама пренео да је Мишко рекао пошто су ми ови Албанци преузели посао платиће.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: То су били разговори у двориште, не у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су били разговори?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, које време?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате колико људи је било смештено у хотелу «Бос», колико је било припадника ОЕБС-а. Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не. Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о томе где је све полиција или војска била стационирана у Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао за полицијску стражу, да је стража била даноноћно на та места која сам споменуо. Ако има потребе да их понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у некој школи била можда полиција, да ли имате сазнања?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, јер је близу школе био хотел «Балкан» где су били стационирани. Код стадиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате која је то полиција била стационирана у «Балкану»?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам која полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: По јединици, именима и презименима, то не знам. Нисмо ми могли те ствари да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате и да ли сте приметили тих дана значи марта месеца '99.године, да је на звонику било неких стража?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја нисам могао да излазим тамо и не могу тако ни да кажем, али на ова места сам видео јер у нашем стану су степеништа до плафона и више пута сам се попео горе да би осматрао терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о пљачкама, да ли је било пљачке у Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Пљачки 25., разбијање, проваљивање продавнице ауто-делова и апотеке, једног из Рештана, Морина по презимену, то сам видео када су провалили. То су били преко пута мог стана, те продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о томе да сте видели да се код амбуланте зауставио неки камион и разговор са женом. Спомињали сте да је то био Зоран Петковић, да сте га препознали?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. Управљао је то возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте могли несметано да видите са те даљине?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то време било када сте Ви угледали Зорана да управља камионом?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Око четири поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неких возила или сте само тај камион видели?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: У том моменту прошао је само тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како видите моменат кад се зауставља камион и прилази жена коју сте такође препознали? Да ли су се отворила врата, да ли је он изашао, како сте то приметили. Да ли је изашао из камиона или, како је то изгледало? Опишите нам.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Није излазио из камиона, нити је отварао врата, него је разговарао кроз врата, а она је стајала поред, односно близу камиона са леве стране, на сред пута. Тако да сам имао такав положај прозора да гледам веома добро, јер није било кретања нити возила, нити лица, људи, осим војно-полицијских особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тај разговор отприлике трајао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Пет, шест минута, веома кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се звали родитељи Зоранови, да ли знате?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Вера се зове мајка, Лаза отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их добро познавали?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли Зоран има браћу, сестре?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: За брата знам, још једног брата има, за сестру, односно сестре не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се зове брат његов?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Право да Вам кажем, са овим његовим братом, он је пре '90., био млађи, имао сам веома мало контакта са њим, да ли Мики или, не знам тачно како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он у то време био?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ученик је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта '99., јесте ли виђали Микија?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. А Зорана јесте ли имали прилике, осим те ситуације?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Зорана сам за цело време видео, јер је он возио један аутобус, једне туристичке агенције. Ту је возио аутобус, тако да сам га често пута виђао на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о Нишавићевој групи, на коју групу то сте мислили?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Он је био у друштву са браћом, током кретања по Сувој Реци, али Нецад није појаснио осим што је рекао са групом. Значи не сам, није био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте 28., пошли за Албанију?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега, зашто одлазите?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Било је опасно живети на том месту, сви грађани су напустили своје куће и побегли, свако у правцу где је могао, нико није био сигуран, безбедан. Ја сам био остао у стану јер сам проценио да ако буде бомбардовања мој стан је јак, јер је била зидана од камена и дебљина зида је неких 80 цм, и због тога нисам имао куда побећи, отићи. 28., око шест сати на вече, звали су ме телефоном, један друг који је становао код амбуланте, код групе где су ови били и да је једини пут за спашавање глава, једини пут да се отворила граница према Албанији и ако успемо, имамо среће, да излазимо вани добро, ако не другог решења нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике када сте кренули, када сте напустили Вашу кућу да видите, да ли има још неких који напуштају Суву Реку?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Осим код амбуланте да су изашли ови, јер овај горњи део је био сасвим упражњен, ишли су у правцу планина, шума, Букош, Вранићи, дакле са те стране, не према главном путу, а од пута, од амбуланте ја сам се придружио, јер код мене је било велико кретање полиције и војске у двориште а и гулинов је био ту постављен у двориште и у тренутку када сам излазио шта је.

То је оружје, да оружје, имао је два точка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гулинови, оружје значи?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да оружје, има два точка. Кретали су, померали где су хтели, видео сам и шанжер онај оквир са мецима и у тренутку када сам излазио из стана.

Да. Не, минобацач. Него то је нешто друго. Ја сам се осећао, сматрао сам себе убијеним, пуцали су скоро изнад моје главе јер ми је гаража била иза стана, отишо сам да узмем возило, пуцали су ми изнад главе. Реко сам им била је жена ту и ћерка и реко сам шта се десило, ви наставите пут. Међутим, извео сам возило из гараже у двориште, нисам затварао врата, изашли смо. Били су, заборавио сам имена, две комшије становали су ту близу парка. Срби и цигани су били. Ушла је, односно фамилија је улазила у возило и изашли смо из дворишта стана придружио сам се на путу где излази тај пут из амбуланте, придружио сам се ту колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите о 28?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је већ почело пуцање Вама изнад главе, јел тако?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви разговарате због чега сад та колона, откуд та колона, зашто се направила та колона, где ће?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да би побегла, односно да би отишла за Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Због опасности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због опасности. Од кога је све претила опасност?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Од полиције и војске и парамилитараца који су мештани били, обучени резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Јашара Беришу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули о њему, како је он настрадао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Он је радио на бензинској пумпи «ИНА» у Сувој Реци и по речима његове браће он је у шест сати изјутра излазио да би отворио бензинску пумпу и више се није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Ељшани Абдулаха?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Има много Абдулаха Ељшани, али има једног на Рештанском путу ту му је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је он радио, о том који говорите да је на Рештанском путу имао кућу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Речанском, не Рештанском, Речанском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речанском, добро.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Радио је у геодезији. Геодетској служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте рекли да сте Ви радили у полицији, да сте били саобраћајни полицајац, јел тако?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, до '90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете Репановић Радојка?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Почео је посао као полицајац и након тога је добио чинове, од '90., ја више нисам био у радном односу, али он је стигао у чину до командира станице у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Јовановић Ненада?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не. Он у то време када сам ја радио није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић Слађана да ли познајете?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не. Сви су ови дошли после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, за кога сте Ви чули све да је страдао од породице Бериша?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Синови Веселја, са породицама, Веселја Берише, Неџад са братанцем, са женама њиховим, децом и сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у сродству са породицом Бериша?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, не, ја сам ту дошао из Пећи, рекао сам на почетку био сам на раду у Сувој Реци по служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Краснићи, да ли је Ваш стан односно зграда у којој се налази Ваш стан на главном путу Приштина-Призрен или не?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам схватио, на главном путу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: На почетку сам рекао да је на главном путу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је, и схватио сам да су прозори стана окренути према том главном путу.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је далеко тај камион од Вас, од Вашег стана, кад видите да се зауставио и да ово двоје причају. Колико је то далеко? Колика је међусобна удаљеност?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао од 60 метара, на директној линији са прозора према Призрену, тако да сам могао да видим, приметим и мало и професија оставља тако да оно што видиш-видиш некако ведрије а не тек тако видех, јер тада заиста посматраш све, сваки покрет због опасности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта је ту било опасно у томе што је син стао да прича с мајком?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Кретање је њихово, јер није се знало где и када ће се зауставити, стати. Реч је о војсци и полицији, не о том камиону.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, него то је оно што Ви региструјете што Ви запажете, камион који се креће, који није војни, није ни полицијски, јел тако?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И људи које Ви знате, причају међусобно?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Тамо где су се задржали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то, због чега сте тај догађај запамтили ево после толико времена?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Само инстинктивно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте Ви чули први пут за страдање породице Бериша?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: И онда сам чуо, 28., рекох 28.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тог 28?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте прешли у Албанију?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. Онда сам повезивао ствар са овима, тамо смо чули да су и скакали са камиона Шухрета и њена јетрва и по мом мишљењу осим тог камиона није могао бити нешто друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тај камион, само ради разјашњења јер ми је остало нејасно, нешто сте спомињали неки попречни пут за амбуланту. Да ли је тај камион ушао у тај попречни пут или је на главном путу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, ја сам рекао да се зауставио на главном путу, код амбуланте, куда се иде пешке. А не да је камион улазио на том путу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, него локацијски. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још бих Вас само питала. Да ли можете да опишете Зорана у то време како је изгледао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Био је око 110 килограма, дебео, низак, нормално црну косу је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још Вас нисам питала, униформе како су изгледале када сте виђали полицију, па сте спомињали резервни састав војске, какве су то униформе биле, јел можете мало да опишете?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Носили су плаву униформу, маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје које?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Аутоматске пушке су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, да ли су имали бомбе?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Јел можете сведоку да дате фотографију Суве Реке и да нам покаже где је његова кућа, где је тај камион видео. Да нам буде јасније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је тај пут за амбуланту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову фотографију, па ако можете да се снађете и да пронађете евентуално и Вашу кућу.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Наочаре су ми у капуту, а капут је вани, изван.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел може да оде по наочаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има наочаре.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Могу ли да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Хвала. Пут се види, али стан се добро не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај пут јел тако, Призрен-Приштина?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, ту је џамија, у центру, испод џамије неких 200 метара, испод овог парка. Ако хоћете ја сам ставио једну тачку отприлике где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само да потпишете, и напишите шта је то.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте учртали и место где је био камион?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се, јел можемо то да ставимо, сви да видимо слику коју је нацртао сведок, па даље да се настави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још у смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само камион где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И камион па ћемо онда да ставимо.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Под бројем два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком смеру је Призрен у односу на. Где је Призрен где је Приштина, на том путу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. На почетку пише, ту је полицијска станица, у овом правцу је Призрен. Јер је карта сликана, фотографисана од полицијске станице према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сад. Узмите само ову фотографију и ставите на документ камеру. Ја бих молила режију да нам прикаже фотографију са документ камере.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја судија немам више питања везано за фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да видимо где је учртао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могу ја да наставим са питањима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли радиле телефонске везе 25., 26., 27., и 28., у Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: До тренутка изласка из стана, да. До 28., у шест сати када смо излазили радили су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 08.јуна '99., је дао један од исказа, Хашким истражитељима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, сад одлично пошто мало пре нисам хтео да реагујем. Сматрам да је увођење изјава Хашког трибунала недозвољено и да не могу да се цитирају нити да се презентирају сведоку. Ово је изворни поступак наше државе, није преузет и само докази који су изведени пред овим судом и у овом суду могу да се користе. То је у складу са Законом о сарадњи и надлежности државних органа у вези ратних злочина, 14 и 14А. Према томе ја бих замолио да се више не презентирају те изјаве, мада је са тим започето ал то ћу на крају.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Имам и ја нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја се извињавам, не желим да утичем на одлуку суда, стоји ово што је колега рекао, али ја инсистирам да се не избацује из списка садржина ове изјаве коју је дао Трибуналу. Јер морамо мало по тој изјави да попричамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, само да кажем. Ја не знам о чему ми овде разговарамо, сведок је дао изјаву коју је дао, према томе оно што је изнео овде изнео је, и чак дао и нека објашњења, сад крећемо са формалним презентирањем нечег што не може да буде доказ.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја у одбрани, ја ћу презентирати делове те изјаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само судија, није снимљена примедба браниоца, јер је био искључен микрофон, ево нека понови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите, поновите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Стоје чињенице и разлози на које указује колега што ставља примедбу на предочавање изјаве дате Трибулану. Међутим ја ћу инсистирати кад будем добио реч и да се омогући да се овом сведоку предочавају, односно да се мени омогући да предочавам делове исказа или по потреби можда и цео исказ дат Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Ми ћемо направити једну паузу да одлучимо о томе. Наставићемо после.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија и само ову слику да нам побољшају овде, ја не видим ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ме саслушајте, ја нисам помињао садржај изјаве, ја сам само питао да ли је он дао 09.јуна '99.године, 08.јуна, 09.јуна. 08.јуна, изјаву Хашком Трибуналу, ништа нисам наводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте Ви али у сваком случају колико ја видим биће питања и биће предочавања, тако да ћемо ми направити паузу да би веће одлучило о томе.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Прави се пауза у трајању од 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Настављено након паузе од 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо?

Тужиоче једно питање за Вас.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Могу ли да седнем молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ове Хашке изјаве прибављене?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам да Вам у овом тренутку дам одговор на то питање, јер нисам тада учествовао у раду у овом предмету. Али могу Вам одговор на то дати сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али, сведок нам неће бити сутра ту, јер од тога и зависи да ли ћемо те Хашке изјаве користити. Јер члан 14А, је апсолутно јасан, Закон о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, сад да вам не цитирам тај члан, али који каже, «тужилац за ратне злочине може предузети кривично гоњење на основу података и доказа прикупљених од стране тужиоца Међународног кривичног суда за бившу Југославију, докази прикупљени».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда ми дајте паузу 10 минута. Одредите поново паузу да се консултујем са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У наредном ставу «докази прикупљени или изведени од стране Међународног кривичног суда за бившу Југославију могу се након уступања користити као докази у кривичном поступку пред домаћим судом под условом да су прикупљени и изведени на начин предвиђен Статутом и правилима о поступку и доказима Међународног кривичног суда за бившу Југославију». Према томе ако је прибављено у складу са овим Законом онда би ми могли да користимо ове Хашке изјаве, уколико није, то је онда ствар вашег тумачења, ваше тумачење је тако. Овде не стоји а у вези става 1. Молим вас, јасан је Закон, апсолутно је јасан Закон, то је ваше тумачење, дакле.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Нећу да тумачим Закон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме прекидати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Него само ћу да Вам кажем, да ни један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекинули сте ме, нисте добили реч.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се, кад завршите, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тужиоче само ми је потребно да се изјасните на који начин сте дошли до ових Хашких изјава, јер чули смо да има и кад се скида путем интернета, и све, дакле само да ли сте дошли званично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте ми паузу 10 минута, тачно ћу Вам рећи како је колега дошао, тужилаштво дошло до тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само да расчистимо овде једну ствар и то одмах у старту, ни један од овде оптужених није оптужен пред Хашким трибуналом, тако да предмет Хашког трибунала није могао да буде уступљен држави Србији. Овде су почеле истражне радње још 2000. или 2001. године, и никакав поступак ни предмет против ових лица у Хашком трибуналу није вођен. Ви знате како могу, у време спровођења истражних радњи, пошто стварно господин заменик није учествовао до скоро, тек у фази главног претреса. То су скидане, ево ти, изјава као основи сумње за покретање поступка су служили, а не као уступљен материјал ради гоњења. Гоњење, уступање предмета значи да се пред Хашким трибуналом неко од ових овде наших оптужених водио као осумњичен па због разлога за које није надлежан да се проследи Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не стоји, то што Ви говорите. То не говоримо о. Молим вас не можете тако. Не говоримо о уступљеном

предмету, него о уступљеним доказима. Према томе ако су у складу са овим Законом прибављене Хашке изјаве, у сваком случају ћемо те изјаве користити. Ја сам сад прочитала. Да ли има ту у вези става 1., молим вас, то је ваше тумачење. Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Судија, ја сам пажљиво саслушао Ваше питање и одговор уваженог тужиоца, ја бих предложио због деликатности питања за сада ћу да повучем примедбу коју сам претходно истакао везану за коришћење овог материјала. Да ми наставимо да радимо за сада, па онда ако се укаже потреба за читањем и било кад ја будем добио реч, било неко од мојих колега бранилаца или тужилац или пуномоћника, онда да одложимо практично расправљање о том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то је, у реду је, разумем Ваш предлог.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ми сад радимо са сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми нећемо сад радити са сведоком, направимо паузу од 10 минута да нам се тужилац изјасни по овом питању.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати молим вас сведока.

Да ли можемо да наставимо? Тужиоче изволите.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Могу ли да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Хвала Вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно да се ништа из Хашког тужилаштва не може узети приватно, може се добити само оно што вам је уступљено. То је предвиђено и Законом о сарадњи, предвиђено је и Уговором који је потписао Тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић са представницима Хашког тужилаштва. А ово што је у списима је на основу, чак имам и допис које је Тужилаштво упутило Патрику Лопезу где наводи десетак случајева за које Тужилаштво за ратне злочине из Београда је било заинтересовано, међу њима је и догађај од 26.03., у Сувој Реци. Оно што сте ме питали, да ли је то дато усмено, да ли је то дато приликом боравка тужиоца у Хагу, да ли приликом доласка тужиље

Карле Дел Понте у Београд, то не умем да вам одговорим, то је оно што мало пре нисам знао да Вам кажем, али сигурно ништа није приватно испод жита, него је на основу сарадње, на основу онога због чега ми овде постојимо. Ја могу да Вам дам на увид, јер ту има и других ствари које нису баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете и да фотокопирате, па ћемо ми то. Не морате сада. Добро, у том случају сигурно да ћемо користити и ове Хашке изјаве.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, око правне природе. У оптужници нигде није предложено да се изведе као доказ читање изјава ових сведока који су дати пред Хашким трибуналом, то што је тужилац користио изјаве и доказе које је прибавио не знам на који начин, прво, не знам. Не, не, зна се кад је тај Закон потписан, према томе многе изјаве су узете пре него што је Закон потписан и кад није било Закона, једна је ствар да он, то му служи као основи сумње за покретање кривичног поступка овде, против одређених лица, а друга је ствар извођење тога као доказ. Према томе ми немамо предлог да се прочита изјава сведока, сад конкретно, нећемо да идемо даље Краснићи Марјана дата Хашком трибулану. Ако имамо, онда дајмо да прочитамо, прво да прочитамо као целокупну изјаву, да нам то уђе као доказ у овај спис, односно у транскрипт, па онда да почнемо да предочавамо и да питамо. Јер једна је ствар предочавање изјаве кад каже сведок, јесте дао сам ту изјаву, ту и ту, остајем при томе, па се после тога предочава ако има разлога. А друга је ствар кад ми немамо изјаву, та изјава за нас не постоји. Онда значи прво веће мора да одлучи да се изведе доказ читањем, па онда да идемо даље, а не сад. И друга ствар, онда се то односи на све сведоке који су давали изјаву Хашком трибуналу а неки су већ и овде саслушавани, а не само на једног сведока који је сад улетео. На пример већ смо имали и Ширету Беришу па јој нисмо предочавали, па смо имали, не знам, два, три, четири сведока Албанске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац за ратне злочине је предложио да се сведоци саслушају, не да се читају изјаве.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, али молим Вас, Ви хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том случају. Молим Вас немојте да одговарате сада када ја говорим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Питање предочавања изјава датим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је тужилац предложио да се саслушају сведоци самим тим немамо шта да читамо исказе сведока. Али, али.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како можете да прочитате нешто што није као доказ и није ушло у спис, овде да читате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, поступамо према оптужници. Дакле можемо да предочавамо Хашке изјаве, можемо, зашто не би могли да предочавамо ако су на начин, на законит начин прибављене, али у смислу предочавања, ако се драстично негде разликује, па исказао је овако како је исказао код Хашких истражитеља, код судије говори овако, е онда у том смислу се предочавају да би чисто разјаснили и појаснили одређене ствари. Да ли смо Ширети или осталим сведоцима који су били саслушани, предочавали или нисмо предочавали, сигурно да није било потребе, да није било потребе да се нешто разјасни, јер је све било јасно, исто је говорила. Разумете, тако да у том смислу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, како можемо да предочавамо изјаву које нема у спису, која није до сад дата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјава није дата у спису, молим Вас, јесте ли Ви вршили увид у спис.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, изјава је у спису ако констатујемо да се прочита изјава сведока, онда па и тај доказ да прочитамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Ђурђићу јасно је, донета је одлука.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел тај доказ није прочитан, нити је предложено читање тог доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Одлучено је, одлучено је. Идемо даље. Да ли Ви то предлажете да се ова изјава прочита као доказ или не?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ваш предлог?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако ћемо да предочавамо изјаве Хашког трибунала, онда прво мора да се изведе доказ читањем тих изјава које су дали Хашком трибуналу, па онда да предочавамо да ли има разлике или нема. Ми на нешто што не постоји предочавамо у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми предочавамо нешто што постоји, јер постоји у судском спису, у судском спису постоји.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, јесте ли Ви одлучили да се користе те изјаве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све што је у судском спису, што је Вама доступно, ми ћемо користити.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није тачно, у судском спису се налазе докази које је прикупила полиција и која не могу да се користе и не користе се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они докази који не могу да се користе су издвојени, господине Ђурђићу можете сести.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија молим Вас, на главном претресу се користи само онај доказ за које веће одлучи да се користи а не који се налази у спису. То је основна ствар, значи ви одлучујете који доказ се користи на претресу и који је изведен, то је правило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Изволите. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде да будемо ефикасни, да завршимо данас. Ја молим сведока да се окрене ако суд дозволи, и да покаже ко је Зоран. Обзиром на опис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Идемо редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, јел можете да погледате. Ја бих замолила оптужене да. Устаните сви оптужени. Па не, ово није препознавање.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не познајем га овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли гледате с лева на десно, с десна на лево, да ли сте цео ред погледали?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Већ се изјаснио да га не познаје и да га не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је окренут зато кажем да погледа све добро.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Измењен је изглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада бих ја још, да ли можете Радојка Репановића да познате?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Не чујем га добро, није се приближио микрофону али каже да, али рекао је да, да га препознаје, овај што има зелени јелек, шта ли, јакну, зелену јакну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да приђете, да кажете који је по реду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека само каже с лева, десна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други с десна. Добро. Да ли знате ко је Нишавић?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Овај са брковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О препознавању или. О препознавању немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли познаје, није ово радња препознавања. Него да ли познаје, да ли може да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може да препознаје, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није радња препознавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Констатује се да је сведок након што је погледао у оптужене изјавио и показао да препознаје Репановић Радојка и оптуженог Нишавић Милорада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога је чуо за страдање породица Бериша? Он је рекао од људи у оној колони, е сад ја питам да ли се сећа баш од кога је чуо да је страдала породица Бериша?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Онда нисмо водили рачуна с ким и о чему разговарамо. Јер смо сви били под емоцијама. Али у Албанији сам се срео са оцем Шуретиним и са њом, која ми је тачно причала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја добро запамтио, 25., га је звао Неџад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли га је тих дана још неко звао из те породице?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ли то да до 28., једино зло које се десило а за које је он чуо је да је Нишавић узео новац 25., ујутру, са још неким полицајцима? Са његовом групом, извињавам се. Са том његовом групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је, са групом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао да ме је телефоном тог дана обавестио о том случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да се надовежем опет на ово Ваше питање. Када сте били саслушани од стране Хашких истражитеља 08.06.'99.године, Ви сте овако рекли: «око десет часова у петак 26.марта, назвао ме је Неџадов брат који се звао Шељаљ, Ђељај. Он ми је рекао да су Нишавић и српски полицајци побили целу његову породицу и рекао ми имена починилаца».

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас председнице, став један пре тога каже 24.марта '99., позвао ме Неџад кад је почело бомбардовање и то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још једну изјаву.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да, да, па ја ту читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам ово предочавам. Дакле код Хашких истражитеља директно сте рекли да је значи око десет часова у петак 26.марта да Вас је назвао телефоном Неџадов брат. Знате, а сад кад сте давали исказ рекли сте да сте чули 28.марта, када сте већ отишли.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Са Ђељаљом у вези тога нисам уопште, дакле са Ђељаљом нисам у вези тога уопште причао осим са Неџадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како објашњавате онда ово што сте изјавили?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не сећам се да сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је такође снимљена изјава.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не сећам се, ја ради се о 26., ја нисам дао изјаву такву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали изјаву 08.06.'99.године и у тој Вашој изјави између осталог стоји да сте и ово навели, и тачно време кад сте чули и дан 26., Ви кажете у петак 26., ме је назвао телефоном. Знате, зато што сте данас говорили о 28., да сте тек тад чули, зато Вам указујемо на те разлике.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: 25., када се ради о 25., 26., био је план да се побегне, да се одлази. Ђељаљ је имао кућу иза моје куће, у десет сати ме је звао да идемо ја из стана и он из куће, јер ако се врате снаге код његове куће да излазим кроз прозор и кроз његово двориште како би побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у овој изјави стоји, даље да Вам наведем још, да такође ми је реко имена починилаца и ово се догодило истог дана, 26., у шест часова, а убијени су близу Неџадове куће.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ако бисте могли можда да му дате записник да види да ли је он уопште то потписао и да ли је он рекао, па да знамо шта упоређујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Није то исказ који је дат пред истражним судијом нашег суда па да верујемо да је то то. Да му покажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато и предочавамо.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Прво записник да видимо да ли је то његов потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Исаиловићу, управо зато и предочавамо, да видимо, ту је суд који ће све ценити.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, адвокат Исаиловић каже да се покаже потпис сведоков на изјави да је дао ту изјаву и да је потписао, по правилима Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нешто не постоји, нема потписа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато што немате оригинал изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па немате, па зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо потврду преводиоца, потврде сведока, потписано, стоји да је потписано и да је потписано 08.јуна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Госпођо председнице, Ви немате изјаву сведока која је дата Хашком трибуналу него фотокопију нечега. Сигурно и тврдим Вам да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту стоји потврда сведока и потврда преводиоца да је тада.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, постоји изјава сведока ако хоћете ја ћу Вам је донети, где је он на крају потписао уз потврду сведока пише, то су преписи, али, фотокопије преписа имате, а немате изјаву сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно нам је шта хоћете да кажете. Добро, он се ограђује у том делу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините ја имам обе изјаве овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам Вам мало пре рекао да Неџада помиње у изјави, у делу изјаве, пасус испред. То је страна те изјаве 03045456 да је 24., разговарао о пљачки и о 30 хиљада марака. Значи та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не предочавам ту изјаву.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, али то је пљачка и то је разговор са Неџадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја не предочавам ту изјаву и немојте ме стално прекидати. Ја предочавам изјаву 03045457. Ја сам вам рекла од 08.06.'99.године. Дакле, то није тачно што сте изјавили, што стоји у тој изјави?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: У тој изјави рекох, нисам дао, али могуће је да је промењен датум приликом преписа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам разумео да је Репановић радио у полицији, а да је сведок њему био.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Микрофон тужиоце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поновићу. Репановић је радио у полицији у доба кад је сведок био по функцији изнад. Схватио сам да се добро

познају. Па је сада питање, кад га је позвао Неџад и рекао да је опљачкан, питање је, зашто није упутио Неџада или он сам позвао командира станице Репановића и пријавио случај?

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Судија извините, ово је констатација да се добро познају, нека прво пита сведока да ли се добро познају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви добро познајете са Репановићем?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да одговорите на ово питање тужиочево?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. У станици није имало шанси да нико од албанских цивила одлази и није имало поверења да иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Због опасности која је постала по живот.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли се нешто лоше десило претходних дана па да он зна да је то било небезбедно?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Господине, ја сам рекао на Рештанском путу било је пуцњаве, и није се смело, било је страха, били смо уплашени. Ја нисам смео да идем, који сам 21 годину тамо радио, нисам смео да идем да пријавим ништа, јер сами су то извршили, а неко други да иде да то пријави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је са неког брда Бисар, које се налази изнад «Балкана», да се пуцало, како сам ја разумео. Да ли је то тачно?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Војна база је тамо била, рекох на почетку, који су пуцали према Студенчану, Рештана и Добродељана, у том правцу, војне базе нису пешацима улазили по граду, пешадија дакле није улазила у граду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су са тог брда Бисар гађани неки циљеви у Сувој Реци и ближој околини?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, не, они су држали даљину, околна села Суве Реке.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ја. И преводилац је употребио именицу једну, али ја не знам то, нисам чуо за то. Па ћу да питам, него оружје које је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гоља.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, то, то ја не знам шта је, да ли може да нам каже он мало ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Какво је то врста оружја, да нам сведок објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушао је да нам објасни.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па може ли сад да нам каже нешто, минобацач, пушкомитраљез, топ, било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, рекао је да није минобацач, одговорио је на то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али можда зна шта је.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Није минобацач него је у оквиру пешадијског оружја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је пушкомитраљез?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: У виду пушкомитраљеза али су меци далеко већи и снага исто је већа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, има неке тачкове, рекао је.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, рекао сам, да рекао сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја не знам да има пушкомитраљез тачкове, али добро. Да ли познаје Бобана Вуксановића, јел га познавао и шта је он био тад?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, познавао сам га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли га је виђао тих дана, кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам вероватно погрешно, али морам да питам. Ја сам разумео да су нека два камиона, да је био један камион који је кружио и један други који је возио овај, са наранџастом цирадом. Је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један камион једног дана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само један, само овај код.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један камион који је видео, да код Дома здравља, амбуланте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је тај камион кружио? Ја сам записао да је један камион кружио.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам појаснио за оба.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како сад она, јесу ли била два?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тог дана, тог дана је видео један, јел тако?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам, па да питамо. Јесу ли била два камиона или један?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао један камион застава, други камион је био, кретао се и приликом обијања продавница, тај војни камион са војним униформама са црвеном марамом на рамену, то су припадници другог камиона, али нису били истовремено.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дорбо, ето видите, расчистили смо, нисам ја погрешо. Да ли је видео запаљене куће, било где у околини Суве Реке, на Рештанском путу или ту негде у граду, или било шта?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: 28., заправо, да 28., око три поподне, минирана је минарете џамије усред Суве Реке, око шест сати када смо излазили, изнад Суве Реке све је било под ватром, под пламеном, сва околна села су такође била у пламену.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам ја то просторно, видео сам на овој слици где је он обележио његов стан, немам оријентацију колико је све то далеко, али ме интересује 26., негде око поднева и тако у току дана, да ли је чуо неку експлозију у Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ниси могао одредити одакле долази та пуцњава, то експлодирање, било је целог времена експлодирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пуцњава, него експлозију да ли сте чули?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да то сам хтео да кажем, господин Краснићи, правили разлику између експлозије и пуцњаве, говорио је тамо, рафали и појединачно. Да ли прави ту разлику између пуцања и експлозије и да ли је била експлозија 26., око поднева?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Експлозије нисам чуо, рафала и пуцњаве било је на све стране града.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сведок зна кад су се повукли ти међународни посматрачи, ја не знам све ко је био ОЕБС, нека мисија америчка и тако даље. Да ли зна кад се повукла у односу на бомбардовање?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, нисам могао то знати.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико су били отприлике у овој кући Бериша, представници ОЕБС-а, временски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао претходно, нисам знао, нисмо могли знати њихов број и колико их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго су били?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам, не знам тачно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје ромску породицу Трајковић из Суве Реке?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Махалу Рома у Сувој Реци, било је два, три презимена, тако да не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је сведок у то време имао сина?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како се звао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Антон.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли познавали браћу оптуженог Нишавића?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је Неџад кад сте разговарали тог 25., кад је поменуо Нишавића, да ли је помињао још некога по имену?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте касније чули ко чини ту групу око Нишавића?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Осим са браћом, и униформисаним полицајцима и њиховим возилом, ништа друго нису рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Кад кажете то ништа нису рекли, а ко то, људи, ко, на кога мислите?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Људи, људи, рођаци Неџадови и рођаци Џељаља, именима нису рекли, само службеним возилом и једном групом полицајаца.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви разликујете ову локалну полицију из ОУП-а Суве Реке, да ли у Сувој Реци, јесте ли примећивали јел постоји нека друга полиција осим полиције чији је начелник био Репановић? Командир, да командир, извините.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нисмо то могли знати, то су били њихови унутрашњи послови.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте Ви били у прилици да видите да у Сувој Реци борави полиција која није та локална?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да не зна, не може знати. Немојте инсистирати на томе, он уопште не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам сигурна да је разумео, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, разумео је врло добро.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, они полицајци из места које сам познавао али било је далеко већи број дошлих полицајаца, а који је број и колико их је било то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у којим униформама? Јесу ли се разликовали?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исте униформе, добро.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Иста униформа, иста је била.

НАТАША КАНДИЋ: А где су они били смештени?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Били су у хотелу «Балкан» Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић понављате. Рекао је, све је о томе говорио.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте отишли за Албанију, рекли сте да сте разговарали са разним људима, јесте ли онда дошли до података о томе ко је све учествовао тог 26.марта, у убијању породице Бериша?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Непосредно реко сам, да сам био упознат у Тирани, а о случају да се догодио о породици Бериша кроз пут смо сазнали, али непосредно јер су Нишавића сви познавали.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате можда да је пре почетка НАТО бомбардовања убијен неки Србин?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, у центру Суве Реке у продавници «Балкана».

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате његово име?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је тог истог дана када је убијен тај Србин у тој продавници, да ли знате нешто, да ли је било неких других убистава, убистава Албанаца у вези са тим убиством тог Србина?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Била је офанзива на Рештанском путу, и тамо је убијено неколико Албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Тог дана када је убијено оно лице у продавници.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате ко је стоматолог Мурат Сука?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате која је његова судбина?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да. Њему и његовој жени.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули, да ли се у вези са њиховим убиством помиње неко име, наводи, околности у којима су они убијени. То једно, а друго да ли знате нешто, да ли су њихова тела нађена?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам на почетку рекао где су становали, живели неки из ОЕБС-а, били су, један међу њима који је држао те, био је и Мурат, у његовој кући држао те људе. Након повратка из Албаније пронађена су отворена врата од куће и крви у соби. О њиховим телима, његова браћа ни данас не знају.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули, да ли се зна у Сувој Реци, да ли су они убијени 25., или 26?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: За Мурата не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Господине Краснићи, можете ли да нам објасните како се десио тај сусрет који сте гледали, између Зорана и његове мајке?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нисам разумео питање.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Питам Вас, како се догодио тај сусрет између Зорана и његове мајке, Ви сте били полицајац, значи имате и то професионално искуство, рекли сте да сте опажали саобраћајницу, па нам то мало појасните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, и ја кад сам га питала. Да је гледао како се камион зауставио, па је кроз прозор се то одвијало.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија, ту имамо кретање једног возила, то је динамичан процес, није он, или нека је, можда је само видео, нек објасни како се тај сусрет догодио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде детаљније мало објасните.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам приметио успоравање кретања возила и од једном је наред пута изашла његова мајка коју сам добро познавао и друго нисам могао, нисам психолог нити.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, одакле је она дошла.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Рекао сам и рекох да је изашла из тог пута за пешаке из амбуланте, на главном путу.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Како је била обучена?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Кафене боје, браон боје хаљина.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Каква јој је била коса.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Плава коса, фризура плава.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Како је Зоран био обучен?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: У униформи територијалне полиције, војске, односно полиције.

(Тумач Ферид Телићи: Односно полиције је рекао другом приликом).

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Каква је то била униформа?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Плава.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Који део униформе сте видели?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Блузу.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли је са Зораном још било лица у камиону?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Са супротне стране било је, али не знам колико их је било, било их је али не знам колико, јер је Зоран по његовом телу, дебљини покривао је поглед да би могао видети преко њега. Зато и овде, или је толико ослабео да га нисам могао препознати. Јер он, рекох он је тада имао од 110-120 килограма је био тежак.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па да ли сте Ви видели та лица и камиону или претпостављате да су она била у камиону?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, не, не мислим него сам видео као сенке онако, а не да их препознајем ко је био, да идентификујем која су та лица.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: С које стране камиона се налази Ваш стан? Гледано у правцу његовог кретања.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Са леве стране, са леве стране према Призрену.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А на ком спрату се налази Ваш стан?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Приземље.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Рекли сте да је удаљеност била око 60 метара?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли сте сигурни да је то удаљеност која је између Вашег стана и тог пута?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да ли треба сантиметрима мерити и одредити се или како?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ако сматрате да је потребно може и у сантиметрима.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Само оно што сам раније рекао, претходно рекао.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Каква је била видљивост тога дана?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Веома добра.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Када пада мрак у марту месецу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Око пет сати.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли постоји дрворед између Вашег стана и тог пута?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: И то Вам није заклањало видик?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, јер није било лишћа и испод грана, јер то су висока та дрвећа, нема нижег растиња и поглед је био веома добар.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли сте цео дан осматрали кроз прозор или само тад у четири сата када је наишао Зоран са камионом?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, само у току дана него и ноћи, четири дана и ноћи.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Непрекидно сте осматрали кроз прозор?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Можете ли нам објаснити, шта се још интересно тога дана десило на комуникацији коју сте описали да сте видели камион и Зорана?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Осим војске, кретање дакле војске и полиције другог кретања није било.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Колико је камиона прошло тога дана, ако је уопште прошло?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Војних нисам их пребројавао ни полицијских, јер они су патролирали горе доле.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: У колико сати тога дана запажете прво возило на тој комуникацији?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: За сво време, цело време, око десет сати по ноћи стационирали су се у моје двориште јер су преко пута ватрогасци и. Нисам слушао задњу реч.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не, питам Вас када сте почели да осматрате тога дана, када први пут видите једно возило које пролази том комуникацијом?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Почео сам осматрање 24., и даноноћно сам био на прозору.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја Вас питам за 26?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао од шест сати, односно седам сати изјутра почело је кретање парамилитараца и војске, ноћи је и са њихове стране било мањег кретања.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, можете ли нам рећи од кад носите наочаре?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: За читање од '96.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А јел знате која је диоптрија?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Можете ли нам рећи ако желите.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Плус два ипо.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Колико сте пута давали исказ истражитељима Хашког трибунала?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: То није важно.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја мислим да суд процењује која су питања важна. Ја сам поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не сећам се, јер сам са њима сарађивао увек сам цело време био у Тирани.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја сам питао у вези овог догађаја колико сте пута давали исказ истражитељима Хашког трибунала?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Једном сам дао у Тирани.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја располажем са два исказа, један од 08.06., други од 14.06.1999.године.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: 08., и 14., али иста изјава, не знам како су они класифицирали, ја сам се са њима у више наврата срео и не знам како су они то званично узели и сматрали.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли сте тада истражитељима Хашког трибунала објаснили овај догађај сусрета Зорана са његовом мајком?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли сте ту изјаву прочитали?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли знате да о томе нема трага у Вашим писаним изјавама код истражитеља Хашког трибунала?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Може бити.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Како нам то објашњавате?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: То је њихово питање, ја нисам писао, они су писали уз присуство преводиоца.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да, али у тим изјавама сте објаснили да сте недељу дана пре догађаја видели Зорана Петковића како вози неки камион и то је ушло у записник, али овај део који сте нам данас у непосредном излагању одмах по почетку саопштили то није ушло ни у један од та два записника.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао на почетку да је Зоран радио у једној туристичкој агенцији у Сувој Реци, да је возио аутобус то сам рекао на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели, код Хашког истражитеља не стоји да сте говорили о овом догађају који нам данас објашњавате да сте видели Зорана да се зауставио камионом и да разговара са мајком. То не

стоји у тим изјавама, зато Вас пита бранилац како Ви то објашњавате сада.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: То је пропуст, њихов пропуст, пропустили су то.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли сте добили писану изјаву 08.06.1999.године, када сте први пут дали исказ истражитељима Хашког трибунала?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Нисте добили изјаву о томе шта сте саопштили истражитељима Трибунала?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не. Ни једном ми нису дали изјаве писмено.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли можете да нам објасните, ти сапутници у камиону који су били, да ли су били униформисани или су били у цивилу или већ како су били обучени?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао нисам могао идентификовати и видети их добро, зато што је Зоран заклонио даљи вид, његова дебљина, он је вероватно овде али толико је вероватно смршавао да нисам могао препознати.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли Ви видите камион када долази? Да ли гледате у шофершајбну тог камиона?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли је и тада Зоран заклањао видик?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не. Зоран није био изван него унутар у камиону.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па можете ли нам објаснити онда како су та лица изгледала, да ли сте неког препознали или како су били обучени?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ништа нисам могао да идентификујем.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Колико их је било?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Рекох за једног знам да је био, можда је други био до њега или не, не знам, али да је један био знам.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли сте истражитељима Хашког трибунала саопштили да сте разговарали са Ширете Беришом пре давања Вашег првог исказа?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: И шта сте им још том приликом рекли у вези Зорана?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ничег другог, ништа другог.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ништа друго им више нисте рекли?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не. Можда сам објаснио где је и шта радио али око овог случаја не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А зашто им нисте рекли?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нису ме питали.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ни данас Вас нико није питао, Ви сте у свом непосредном излагању то саопштили суду.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нормално.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја не разумем одговор, шта је ту нормално?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нормално је пред судом да објашњаваш оно што си видео. Тамо ме нису питали.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ни овде Вас нико није питао, сами сте то испричали.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ви сте питали за камион. Камион без возача не иде.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја нисам добио одговор на питање, па бих молио председника већа да интервенише у том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дао је објашњење.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Није дао објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дао је. Није био питан, то је његово објашњење.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија, ја сам само рекао да ни данас није питан, него да је у свом непосредном казивању то саопштио. Само да објасни због чега је то данас саопштио, а два пута када је раније давао исказ то није саопштио, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можете да објасните због чега нисте, конкретно о томе говорили код Хашког истражитеља?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Хашког. Нису ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, али разумете разлику, нисам Вас ни ја питала, ја сам Вас пустила да Ви неометано изнесете оно што знате и Ви том приликом сте управо рекли и.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили о Зорану и његовој мајци, дакле ни ја Вас нисам питала.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, тако је. Они ме нису питали и није било речи у вези тога. Или је можда пропуст, али ја нисам причао у вези тога, али ја сам њима причао тада како је било, они нису вероватно то забележили у изјави и ја не могу документовати зашто нису унели у изјави.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли Вам је прочитана изјава истражитеља Хашког трибунала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није, рекао је.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Има констатација на изјави, онда се доводи у питање и та и друге изјаве судија, које су узете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато предочавамо све.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Мени нису давали.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не да ли су давали, то је одговорио да нису. Питање је да ли му је прочитана његова изјава пре него што је на исту ставио потпис?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли зна онда шта је потписао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У изјави од 08.јуна '99., стоји да сте изјавили «да ми је гласно прочитана на Албанском језику». Да Вам не читам све, значи «и тачна је према мом знању и сећању, изјаву сам добровољно дао и свестан сам да се може употребити у судском поступку», да Вам не читам даље. Ви кажете да нисте прочитали.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нису прочитали, ни ја нисам је читао, али сам потписивао мислећи да су они све што сам рекао унели у изјави.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Питање је, да ли му је изјава била прочитана, јер је то констатација, а не да ли ју је он читао. Ако ћемо се играти речи, онда ћемо ово до краја извести.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ни једно ни друго.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Шта ни једно ни друго?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објаснио је, молим Вас, па немојте га сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ја само скрећем пажњу.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па ја морам следеће питање да поставим. Шта је он потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, није ни прочитао, није му ни читано.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нити су ми га прочитали, нити сам га читао.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, али ја питам шта је потписао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само молим браниоца да не виче.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не виче бранилац тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер имам утисак да је тон којим се обраћа сведоку изнад уобичајеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Јел Ви то мерите децибеле мог гласа, о чему се ради? Ја тако говорим тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мерим пристојност у судници.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А хоћете да кажете да сам ја непристојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, тужиоче седите, ја нисам ништа приметила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И мерим евентуални притисак на сведока кога виком покушавате, а који Вам даје сасвим.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија, једини притисак на сведока.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам искључила микрофон.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Једини притисак је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас не можемо овако да разговарамо. Молим Вас тужиоче седите, не можете да реагујете, ја да сам нашла да би требало реаговати, ја искључујем микрофоне молим Вас. Да сам ја нашла да је нешто недозвољено и да је нешто неуобичајено ја бих реаговала.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: И при томе је тужилац констатовао да је мој тон непристојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све забележено. Наставите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Није добро судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија, он је у међувремену рекао: «да он лично није прочитао а да му није нико други прочитао». То је рекао у међувремену док сте ви разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у реду, па то је и констатовано да није ни читао, да није ни прочитао.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, и јел може онда само још једно питање. Да нам се изјасни шта је он то потписао два пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта сте потписали онда?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. Потписао сам оно што сам изјавио а нисам погледао шта су написали.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Господине Краснићи, из онога што смо данас чули и из списка предмета произилази да сте Ви радили у саобраћајној полицији, односно у полицији у саобраћајном сектору.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте ли свих 21 годину Ваше службе које сте радили, радили у саобраћајној полицији?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: На којим сте другим радним местима у полицији радили осим саобраћајне полиције?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Патролирање и патролним возилима слали смо на терену.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Је ли то Јавна безбедност, је ли то криминалистичка полиција, шта је то, која је то Управа?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Јавна служба.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја протестујем против оваквог питања. Шта је он радио пре '90.године, какве то има везе са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо да ли је битно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зашто је битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да видимо даље, вероватно произилази нешто што Ви постављате питање.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је био, да ли је био Јавна полиција или је био криминалистичка, која криминалистичка која Јавна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Наставите молим Вас. Господине Тодоровићу седите. Наставите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Од чега је сведок живео од изласка из полицијске службе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то битно сад, од чега је живео, молим Вас. Јел можете мало да нам појасните, од чега је живео, небитно, небитно од чега је живео.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Идемо даље, можда ћете га Ви питати после серије мојих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Судија ја Вас молим да. Ја се заиста трудим да ником не ометам рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу, стварно немојте упадати. Молим Вас. Не, само је једно питање било, молим Вас седите. Наставите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Сведок је рекао да га је звао Нецад и да су му одузете паре. Може ли да објасни ко му је одузео паре, колико пара, на који начин, може ли нешто мало ближе о томе да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је било шта рекао, на који начин, колико, да ли Вам је нешто рекао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја на лицу места нисам био, рекох преко телефона ми је рекао. Био је Нишавић са једном групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, то сте нам све рекли.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: И не могу дати детаље јер нисам био на лицу места.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли то значи да му није рекао ни колико је пара одузето?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Онда је било речи око 30 хиљада, међутим тачно реко је, »узео ми је одређени новац и отишао» и након тога се наставља оно друго о чему сам дао изјаву.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јел он пријатељ са Милорадом Нишавићем, био пре овог догађаја? Будући да је радио у полицији.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нисмо имали неких супротстављања, пријатељи, нисмо имали пријатељства, удаје, женидбе.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте се посећивали?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, никада.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је пре бомбардовања сведок сарађивао са мисијом ОЕБС-а?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја не, нисам познавао језик.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Молим Вас, можете ли појаснити откуд Вама сазнање колико је мисија ОЕБС-а плаћала закупнину код Нишавића?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Из разговора.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Од којих разговора, са ким сте то разговарали, ко Вам је то рекао. Јел Вам то Нишавић рекао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не. Рекао је Сава, рекли су неки други, да је толико изгубио од закупнине, односно кирије, то је било у оним обичним разговорима у седељкама у дворишту.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Може ли да каже, кад је мисија ОЕБС-а била код Нишавића? А кад се преместила код Беришанаца?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам на то раније дао одговор да не знам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А, знали сте кад сте разговарали са Хашким истражитељима, били сте прецизни. Има ли потребе да Вас подсећамо?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не сећам се да сам био тако тачан, прецизан.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Рекли сте да почетком фебруара је мисија била код Нишавића?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Значи да није тачно одређено.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Рекли сте да је било време тешко, да је за Албанце било несигурно, да се нисте смели кретати, да сте углавном били затворени у куће и станове и тако даље. А затим сте за неке информације казали данас да сте до њих дошли у кафанама. Можете ли нешто мало да појасните, кад сте онда то ишли у кафане, ако Вам кретање није било слободно?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Догађај у Сувој Реци нисам о томе разговарао по кафанама, јер нисмо излазили, нити је било шансе за то, о општим догађајима током '99.године, излазили смо пре 10.марта, а након 10.марта, били смо затварани, затворили смо се, а тада смо седели са Србима и другима, сваки је био у својој кући, али када је дошло до ескалације до погоршања стања онда нормално да сваки човек гледа да спашава своју главу. Ја сам за себе рекао зашто сам ту седео, за друге ствари не знам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ви сте објаснили да је Нецад у разговорима и Ђељаљ са Вама, да су тражили од Вас упутства шта даље да раде и тако даље, како сам Вас разумео, у тој тешкој ситуацији, и да сте Ви рекли Нецаду, ја сам данас забележио, да Ви њему не можете гарантовати ако се он креће одређеним правцем. Одмах након тога казали сте да сте посматрали град, да сте посматрали карактеристичне ствари и рекли сте, цитирам Вас: «требало је осматрати и гледати кретања». Па можете ли мало да објасните зашто сте то радили?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Он је погрешно схватио да треба, нисам рекао треба, него сам рекао урађено је то. Нисам рекао треба посматрати него да је посматрано. А како је он схватио или писао то је његов проблем.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Моје питање о раду у полицијској служби Србије, и оно од чега сте живели и тако даље је управо било из тог разлога мотивисано, што Ваш исказ обилује детаљима који указују да сте Ви то професионално радили. Можете ли мало то да прокоментаришете?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. У служби Секретаријата унутрашњих послова Србије, нисам радио ни један дан, ми смо имали Секретаријат за унутрашње послове Косова.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нисте ми одговорили до краја. Није битно да ли је Служба унутрашњих послова Косова или Србије, није суштина у питању чија је служба, него је суштина у питању да ли сте Ви радили на пословима где сте могли да стичете таква искуства, таква стручна знања

око уочавања, кретања полиције, кретања појединаца, да дајете инструкције грађанима, Ви нисте из Суве Реке, Ви нисте род са Беришама. Кажете Нецаду ја вам не могу да гарантујем. На основу чега Ви можете да гарантујете или не можете да гарантујете њему за безбедност. Можете ли мало то да појасните, мени ту није јасно нешто?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Радно искуство и способност за рад, 21 годину сам био у полицији, имајући у виду и остало ја сам дошао из Пећи у Сувој Реци пре 36 година, тако да сам имао мало могућности да препознам све, друго пуцњава са свих страна из оружја, и страже на места које сам навео по мени је то била процена да не могу да му кажем да се можеш кретати по граду када није било живог човека, живих људи осим полиције и војске која се кретала.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Можемо ли мало још да појаснимо ово данас што сте рекли, а рекли сте да је Вама претила опасност од полиције, од војске и од парамилитараца. Па сада да видимо да ли Вам је претила можда опасност од НАТО авијације, од активности НАТО авијације?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, уопште од авиона НАТО-а него од пешадије ту месне.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ко су ти парамилитарци? Судија, ја не питам пуномоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Војни парамилитарци, нисам их детаљно познавао, јер рекох да су били.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нисам, опростите молим Вас, немојте ме погрешно схватити, нисам мислио на имена, на презимена, него из које категорије људи, ко су, Срби, Албанци, ко су парамилитарци? Јесу ли то људи запослени у полицији, јесу ли то људи ангажовани у војсци, јесу ли то резервисти, јесу ли то цивили који су наоружани, ево дајем Вам усмерење у ком правцу да одговорите?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Резервисти су били, резервисти, то су били ти парамилитарци.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Парамилитарци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Који су били ангажовани од стране грађана српске националности, мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сад то знате да су резервисти, како Ви то знате?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Професионални део полицајаца, они су имали плаву маскирну униформу, а ови плаву униформу. И по

физиономији, нису били шишани, или остали део, били су педантни у том смислу, ошишани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у плавој маскирној униформи?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Без тих шара, то су носили резервисти, са плавим маскирним то су носили полицајци професионалци.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ови резервисти су били Срби, Албанци или и једни и други?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Само Срби.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је било парамилитараца у цивилној одећи?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нисам то могао знати.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте виђали још неке друге оружане формације или појединце, осим ове који су до сад наведени?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, осим онога што сам претходно описивао, са оним црним, црвеним тракама на рамену.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте у то време, тада кад се све то догађало чули за УЧК или Ослободилачку војску Косова?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: По Вашем мишљењу да ли је то у то време била регуларна или парамилитарна организација?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Није моје да о томе проценим.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А да ли је Ваше да процените да су резервисти парамилитарци, они који су добили позив и добили униформу и оружје из магацина на реверс? Ви сте били полицајац, јел и тада имало резерве? Можете ли одговорити.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Било је. Тада су били одређени и верификовани, верификована лица, сада не знам након '90., како су поступали или како су их примили, тај начин поступка не знам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А како онда знате да нису верификовани?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам, рекох не знам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Значи ли то да Ви то претпостављате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па претпоставља, он је рекао и по физиономији и нису били ошишани.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја причам о парамилитарним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али их је повезао са резервистима, све је то, одговорио је.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Молим Вас, нећу ићи у детаље, идем у суштину. Друга питања. Ви сте помињали у Вашем исказу који сте давали истражитељима још нека лица, помињали сте извесног Африма,

помињали сте Векослава Анђелковића, помињали сте још неке од њих. Данас их овде нисте поменули, можете ли да објасните због чега та лица данас нисте поменули?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам зато данас овде да одговарам на питања, нашта имају потребе да добијају одговоре. Фатмир Бериша је био усвојено дете из болнице узето као дете, а био је код Реце ковача, он га је узео, ја сам му '97., продавао дрва и том приликом носио је уз појас револвер, рекох му шта је то, он ми је рекао ја сам у СПС, сарадник сам Нишавића. За Мирослава, он је обијао продавнице 25., у центру Суве Реке, продавницу делова, ауто-делова и радњу односно апотеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате за Мирослава?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Све сам видео непосредно кроз прозор. АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Данас сте рекли на моје питање, да нисте били блиски са Нишавићем. У исказу који сте раније давали да Вам га не предочавам, објаснили сте колико је висок, колико је тежак и тако даље. Нема смисла да Вас питам да ли сте га некад мерили на вагу, то, али сте знали тада да кажете, код истражитеља чиме је био наоружан, навели сте примерке оружја који су кратки, пред судијом сте овде рекли да се кретао ненаоружан. Откуда Вама сазнање шта је Нишавић имао од оружја? Рекли сте чак колт 38. Па онда пиштољ хрватске производње, и тако даље, аутоматски. Одакле Вама такво сазнање?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Опис његов сам дао јер 12 година смо радили заједно, не значи да треба ићи или да ми дође у кући, али то је оцена, то је мој поглед. Сви знамо како су и које оружје носе људе из Државне безбедности, али то се оружје не види, дакле није носио тако да се види. У два, три наврата, не тих дана, носио је, имао је шкорпион за појасом покривен јакном али не да је то јавно истицао. Него онако инстинктивно како се кретао то сам приметио, и то је то.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Рекли сте сада у одговору на претходно питање, да сте радили заједно. Да ли то значи да сте Ви радили у Служби државне безбедности или за Службу државне безбедности?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, не, ја сам радио, ја нисам уопште радио у Служби државне безбедности, сарадња између служби је била на високом нивоу.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Је ли Вама Нишавић, могао да нареди нешто или Ви Нишавићу, или је то ишло некако другачије? У времену кад сте Ви радили?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Он је имао могућности да мени да неке налоге ако је требало нешто хитно да се ради али наредбе сам увек добио преко командира, од стране Државних служби.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: У истрази датој истражитељима рекли сте да Векослав Анђелковић је био политички противник Нишавића и да је плачкао за себе, да је имао своју групу. Хоћете ли мало то да појасните, шта Вам то значи?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: О чему, за кога је реч?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: За Векослава Анђелковића.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Они су имали две ауто-школе и Векослав и овај, по изјави Векослава они су дошли до међусобног сукоба због њихових кандидата. Тако је то Векослав протумачио.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Али то није политика знате, то је бизнис, то о чему сада говорите. А Ви сте рекли политика.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Исто.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Судија, пуномоћник одговара, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу нисте имали обичај тако да упадате.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не реагујем, зато што пита везано за оптуженог Нишавића.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја морам да дам један приговор, он њему предочава на следећи начин, каже у Хашком трибуналу сте поменули Беришу неког, Векослава неког, оног неког, а овде нисте, зашто нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предочава му.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не може да му предочава, него да га пита онда. Нека га он пита, овде га нико није питао за те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу, предочава баш из разлога што је рекао у неким деловима да он то није тако изјавио, и наравно да предочава.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам али Векослава Анђелковића нико није поменуо. Ја се слажем ово што је предочио колега Бирман, али ово за Векослава Анђелковића, за Беришу, само је могао питати о томе, а не предочавати, јер овде није било речи о томе, не може он да се сети шта је све рекао и да нас баш све то интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А друга ствар, имамо питање, каже рекли сте да нисте били блиски с њим, како знате како изгледа, то је инфантилно питање, то не може да се пита тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу седите. Наставите, изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Лица која сте у исказу код истражитеља помињали да чине једну групу, данас сте за та лица, данас сте рекли нешто друго, рекли сте Нишавић и полицајци, та лица данас нисте поменули. Можете ли да то прокоментаришете?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Када се каже већина, група и полицајци није исто ли то.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Знам али Ви сте код истражитеља навели људе по имену и презимену, Дејан Поповског, Африма, Векослава Анђелковића и тако даље. Рекли сте тачно које две групе, били сте толико прецизни. О чему се ради, појасните то молим Вас?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Група људи може у тој групи бити и полицајци јер и они су људи.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесу људи, то је све у реду, рекли сте.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Међу њима цивилне групе није било. Ја сам увек мислио на део униформисаних лица.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Али тако нисте рекли код истражитеља, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад је објаснио, сад је објаснио.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Рекли сте да је Мишко тукао Дејана Поповског због непослушности. Кад га је тукао, где га је тукао, због чега га је тукао, и тако даље? Да ли га је уопште тукао?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам ја да сам дао такву изјаву.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: То стоји у оној изјави.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нека предочава.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја само ћу да констатујем па ћу даље да Вас питам, да је свака страница сигнирана, потписана. Има констатација молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, постоји констатација.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Све је у реду.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли Ви знате, да ли сте чули за неког Врановија који је радио у Служби државне безбедности? Да ли сте чули за лице које се звало Иса Кастрати, шта је са њима?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Иљаз, њега знам, знам га више времена, радио је у Државној служби у територијалној одбрани, пре Државне службе, за Иса Кастратија нисам чуо.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Опростите а којој Државној служби?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Он је наставио да ради и након '99.године, '90.године, Иљаз Врановци Државна служба, Служба, рекох на почетку била је подељена Јавна и Државна служба, до '90.године.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је то Државна безбедност? Покушавам да Вам помогнем да се изјасните и шта је са тим човеком?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја кажем да је Државна служба.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јел то Служба државне безбедности. Јел то иста служба у којој је радио Нишавић или друга служба?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да, та иста служба.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Само сам Вас то питао. За Кастратија никад нисте чули?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нисам чуо, не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је Вама познато да је Милорад Нишавић рањаван у Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је од јула месеца, па до бомбардовања имало припадника УЧК по Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам. Нисам био ангажован за контролу.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је УЧК изводила, да ли сте чули да је изводила неку оружану акцију на територији Суве Реке у том периоду?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Колико сам ја схватио, сад када Вас је колега питао, Ви сте рекли да сте били члан Косовске полиције, јел тако? У време '99.године.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, не у току '99.године.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, не, до '90.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само тренутак. Колега Вас је питао шта сте након тога радили због чега сте водили све те евиденције па сте Ви рекли постојала је полиција Републике Србије и постојала је нека служба Косовске полиције. Јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је говорио о томе.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам имао мој бизнис законити, шта сам радио то је мој проблем. У месту где живиш по мом мишљењу човек треба да осматра, да прати, да гледа, и то је мој проблем.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А јесте ли некога обавештавали о томе шта сте видели и шта сте осматрали?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Службено не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А неформално?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Разговоре не узимам у обзир.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па не, ја питам, да ли сте Ви неког обавештавали о том кретању?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не, службено не, само код иследника, Хашког иследника, а овако не, нисам имао кога да информисем, нисам са никим сарађивао.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Пошто сте добро знали све датуме данас, да ли сте можда водили неку евиденцију о свему томе што сте видели?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сведок зна где се налази Ново насеље у Сувој Реци?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ако се мисли за код амбуланте да, зграде «Балкана».

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, мислим на улицу Ново насеље?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ново насеље, то је било или изнад полицијске станице или код амбуланте, не знам на шта мисли.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, то изнад полицијске станице, јел то иста улица, која иде од амбуланте до изнад полицијске станице?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Извините, ако можете поновити.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад сте одговорили да не знате да ли мислим на Ново насеље да ли је то код полицијске станице, изнад полицијске станице или код амбуланте. Па Вас ја питам, јел то једна улица која води од амбуланте изнад полицијског насеља, или су то два различита места па се исто зову?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао, главни пут и то има једног главног пута који иде за Призрен, у Сувој Реци, код амбуланте се издваја неких 200 метара од главног пута, а такође и ово насеље где је «Балкан» изградио куће преко станице, изнад станице полицијске и то је неких 200-300 метара удаљено до главног пута, ако мислите на то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, добро. А реците ми јел знате Хајрула Беришу?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где је његова кућа била, да ли би могли да нам кажете?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Према, не Хајрулах код подрума. Код подрума је његова кућа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Винског подрума?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете ближе да нам опишете пошто овде ми имао са винским подрумом различите локације, на коју Ви мислите, где се налази тај вински подрум?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Вински подрум се налази преко пута Општинског суда, ако знате где је, на главном путу, преко пута Општинског суда је вински подрум, ту је један пут, који води за село Пећан, Рештан, то су узани путеви, када се улази са главног пута с леве стране је Хајрулахова кућа. Заправо на крају реда кућа, испред тамо гробља, ту је Хајрулахова кућа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако сам само добро схватио. То је кад се иде од Приштине с десне стране главне улице?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А у односу на Вашу кућу, јел тај Хајрулах још напред па десно или пре Вас? Пре Ваше куће, односно стана.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Пре моје куће.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само још једно, да нам сведок објасни шта значи парамилитарни, ако може да нам каже?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам појашњавао, објашњавао сам раније, обајшњавао сам, немам потребе више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, објаснио је, детаљно је објаснио. Јесте, то је такво његово схватање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја питам за термин а не шта је подразумевао под тим. Него шта је термин пара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је термин небитно, него је битно шта је он подразумевао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: За мене је битно. Јер пазите термин је парамилитаран, па онда је он рекао тумачење. Зато ја питам шта је за сведока парамилитаран, а не оно, он је после реко шта је, зашто је парамилитаран да ми каже ако зна, ако не зна у реду. А можда не зна.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: То је та терминологија језичка, међутим ја сам објашњавао њихове поступке.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, моје питање, да ли зна шта значи реч парамилитаран. Ето то, није никаква, ништа није.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: По његовом мишљењу ја не знам онда. Нека он појашњава шта мисли, шта је то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја сам поставио питање да ли зна или не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је не зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е па добро, ако не зна у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даља питања.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам то рекао. Појашњавао.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Моје питање је да ли на територији Суве Реке, да ли су постојале наоружане банде?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви сте говорили да су биле пљачкане неке продавнице, објаснили сте судији да су то?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да, али ја сам испричао непосредно не банде него тачно сам рекао. За те две продавнице.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, да ли је било пљачкања још неких других продавница које сте Ви запазили и уочили?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не знам, нисам приметио, не знам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су та лица која су пљачкала ове две продавнице била наоружана?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Векослав није био наоружан, био је у цивилу.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је међу пљачкашима било и лица ромске националности?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао кога сам видео, и немам шта друго да кажем у вези овог питања.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Мало час сте изјавили да сте сарађивали са истражитељима Хашког трибунала. Како сте то сарађивали, ког је карактера била та ваша сарадња?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Сарадња је била упознавање терена, појашњавање догађаја који су се догодили, јер они су од других добијали материјал, а обрађивали смо и погледали по мом мишљењу шта је, и то усмено појашњавали.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: На чију иницијативу је дошло до сарадње?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: На иницијативу оца Шухретиног и Шухрете, они су ме упознавали са иследником из Хага и упитали су ме да ли можеш да нам помогнеш, ја сам рекао да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли има још питања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само једно питање. Да ли је сведок био на главном претресу у Хашком трибуналу, у било ком предмету, да ли је дао изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, оптужени изволите, а, имате и ви.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок нам је рекао да је напустио СУП '90.године, али нам није рекао због чега и како, да ли може да нам одговори на то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно је, али ајде.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Па битно је судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да одговорите.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Могу да одговорим. У Закону о унутрашњим пословима постоји члан који каже да ниси подобан за власт и по том члану без икаквих права аутоматски престаје радни однос и на тај начин су ме насилно пензионисали и удаљавали из службе.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок нам је рекао да је од 24.03.'99.године, пратио дешавања на главном путу. Сад ја не знам да ли је рекао да је то било до 28., 29., нека нам се изјасни до кад је пратио та дешавања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нормално да сам одговорио.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Па нека нам каже да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам, стварно Ви знате да ја не убацујем се у реч. Питање да ли је до 28.03., био на тераси свог стана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, до 18 сати на вече.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Сво време од 24.03., до 28.03.?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Нишавић.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пошто мој браниоц је доста питања поставио, ја ћу само конкретно, директно да не будем опет. Марјане, да ли ме познајете?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Рекао сам и раније.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Желим пре него што поставим питање да ти се захвалим што си неке ствари већ конкретно рекао и исправио, што су покушали људи поједини да ти наместе, значи то се захваљујем унапред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш коментар.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је мој коментар, и желим да се човеку пре него што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, 25., Ви кажете да Вас је звао Неџад и да је рекао да сам ја био са групом полиције тамо и да сам узео тамо новац неки. Како објашњаваш да жена Неџадова Шурета, у свим исказима које је давала у Албанији, код истражног судије у Хагу, овде на главном претресу је децидивно објаснила случај 25., ко јој је узео паре, како је извршило малтретирање над њом, како је тучен њен муж Неџад, коме је дала паре, како је спречено да не добије још теже последице, комплетно. Како објашњаваш поред тога свих изјаве у истрази које су дате од Албанаца који нису још овде изказани, ја нећу поменути имена, исто тако, значи очевидци, исто су то рекли. Како објашњавате изјаву Вјолце исто тако. Значи нико, овај није никоме реко само Вама, то мислим, само то, ако могу да, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да Шурета није спомињала да сте Ви били присутни?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно поставите, немојте широко ко је све говорио јер ти поједини нису ни саслушани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија како он може да објасни зашто је неко нешто рекао.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не, али да ли је реко. Долазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да схватимо као примедбу. Не може он то да се изјасни, он је рекао да је он добио позив телефоном и при томе остаје, немамо шта сад. Можемо само да схватимо као примедбу, да нису други говорили.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, да је Шурета очевидац значи, који је учесник у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је тачно.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, ја се извињавам. Значи око 25., је то, за 26., види се да Ви нисте читали изјаву и види се да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то коментарисати, то смо већ констатовали.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, Ви сте у Албанији контактирали са Јоханом Здрилићем, а преводилац је била Вилма Шабани. Са њом сте контактирали, исто је и Шурета контактирала, јел тако?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, контактирала је и Шухранета.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ви сте у Албанији разговарали са Шуретом о случају. Да ли сте Ви Шурети рекли моје име?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи Шурета није знала моје име, него сте Ви рекли?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Име не, презиме да. Јер ја сам рекао на почетку он је познат по презимену, по имену мање га знају. Ја сам то рекао на почетку.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Шурета, опис Шуретине изјаве коју је дала у Албанији, пошто овде нисмо њене изјаве диктирали, како ме је описала она, Ви описујете ме Ви, ја нисам плав, прво био, значи, а опис који Ви дајете, значи се Ви описали мене да би могла Шурета да ме опише код изјаве, јер сте Ви пре давања изјаве Шурете и Хашким истражитељима контактирали са Шуретом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисам схватила питање.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је контактирао са Шуретом пре давања изјаве Шуретине у Албанију?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како онда објашњаваш да Шурета даје моје име и презиме тамо?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Опис ја сам дао како си изгледао пре десет година, ја Вас десет година уназад нисам Вас видео до сада, не знам како би га описивао, тада пре десет година имао је другу физиономију, односно други опис.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам хтео то, него сам хтео да кажем да његове речи које он понавља Шурета понавља. Значи контакт његов са Шуретом је у Албанији, пре давања Шурете пред Хашким истужитељем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам сад схватила да нисте Ви контактирали пре?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Кад сте контактирали са Шуретом?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао на почетку, контактирао сам у Тирани, она је дала изјаве пре мене, преводилац је била Вилма

Шабани, и наставио сам даље са истражитељима, шта је рекла и шта каже Ширета ја не знам, ја знам само за себе, одговарам за себе.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како онда она моје име зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она спомиње Вас и као Мишковића.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ма не, не, њена тамо изјава у Хашким, лепо стоји име и презиме, погледајте. Добро, није ни важно, значи хоћу да кажем да је све изјаве које је дала, а то се већ, сад да не понављам пошто Ви не дозвољавате то, око изјаве коју је дао осим 25., којег сада понавља поново, 25., је пореко изјаву и да ово што даје, што сада смо говорили, ја зато се и захваљујем на неким стварима, изјава која је спремљена у Албанији, спремљена је од обавештајне службе Албанске с којом је он у контакту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар, апсолутно прихватам коментар.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није, молим Вас, значи у контактима нису били то Хашки истражитељи само, значи била је албанска обавештајна служба. Значи дате су податке, ја не кривим њега, не кривим Маријана да је он то знао можда, или није знао, то он најбоље зна, да ли су ти људи, који су људи, али од тога дана, од његове изјаве онакве какве је дата, ја мислим да Ви видите, и Ви цените то, је проистекло да она и Шурета, шта су дали и како су дали. Зато сам хтео да Вам кажем само то, значи све што ово проистиче, све ове две године и три месеца, проистиче из те изјаве коју сада он негира и каже да није ни читао нити је слушао, нити је потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још питања за сведока?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Немам, само сам то хтео, и хтео сам још једном да се захвалим за искреност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Могу после тога кад заврши сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате још питања, поставите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, нешто друго, око сведока са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, примедбу једино можете.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених прво да ли има још питања. Нема. Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Извињавам се, али додатно молим да се разјасне неке ствари. Место сусрета Зорана и његове мајке, да ли сведок може да одреди у односу на неки објект, кућни број, он је полицајац, он

зна како се то одређује, кад се ради саобраћајни увиђај, да би могли да утврдимо тачну раздаљину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се изјасните на то?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да. То је ћошак стана, односно крај реда тих станова, и Љуба Јовановић је имао ресторан, на том месту је изашла његова мајка.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли ту има неке кривине?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли има неки мостић?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Пролази се, прелази се 50, 60 метара, мањи мост или цинков мост, цинков мост, тако се назвао.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, Ви кад гледате у правцу тог камиона и видите тај сусрет јел испред Вас тај мост?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. Велики мост постоји у центру Суве Реке и мањи а то је, мој стан између та два моста.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Питам, тај мостић испред кривине који је, јесам ли ја то тако добро разумео. Испред кривине постоји један мост?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Која је адреса тог стана са кога сте Ви гледали, улица и број, да бисмо на егзактан начин могли да утврдимо раздаљину?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Улица садашњи назив или тадашњи?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па и тадашњи и садашњи назив, број је претпостављам исти.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Прво се улица звала Маршал Тита 110 број, број је и даље исти, кроз 1.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А данас се зове?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Бригада 123 исти број.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Само још мало да појасните, у висини ког објекта је значи био тај контакт између Зорана и његове мајке?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам објаснио.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Рекао је неки локал, јел може да објасни. Да би могли судија да идентификујемо о ком се објекту ради, шта је то тада било и да ли је то исто данас, иста намена?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Данас тај локал више не постоји.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А тада је то било шта?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Монтажни локал, то је припадало Љуби Јовановић, Љуба-Љубанка, не знам на чије се име водио тај локал.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Можете да одредите ако знате где станује Вера Петковић, колико је тај локал удаљен од њеног стана или те зграде у којој станује?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Рекох било је око 200 метара. Уколико је становала, живела код сина, јер је Вера имала два сина, један стан код подрума, један син, јер је ушла у стан једног Албанца, протерали су, он је заузео тај стан, а не знам дакле тачно где је, да ли тамо или овамо становала, не знам, али постоје обе адресе и она је била и у једној и у другој.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Добро, ево још само једно питање. Да ли знате улицу и број тог локала у висини ког је био тај сусрет?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Броја није било, а улица Маршала Тита.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала, немам више питања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само још једну ствар, молим Вас у изјави од 08.јуна '99.године, страна 03045456, сведок наводи да га је 24.марта позвао Неџад Бериша и рекао му за ову пљачку. Да ли је то тачно?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не 24, не. 25.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи ово у изјави у којој је написано није тачно.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Петковић Зоран, хоћете доћи. Ви сте чули шта је сведок изјавио.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Али 80 килограма је изгубио.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 80, онда сам имао 160, по твојем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу чули сте да сведок тврди да Вас је видео том приликом. Само бих Вама још изјавила, пренела да је сведок, да је оптужени рекао да он није био тог дана, на том месту како сте Ви описали, нити уопште има било какве везе са тим.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Није то истина. Он зна да му познајем мајку, знам њега, веома добро сам га познавао, од 60-70 метара него и на километар препознавао бих га.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Одговорно тврдим да нисам ја, али питао бих га нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Како је могао да тврди да ме види ако је камион ишао у правцу Призрена значи, да сам стао испред мамине зграде, а он је у горњем делу, значи задња приколица, задња церада камиона гледа у његов стан. Раздаљина између његовог стана и мамине

је отприлике, па нека буде 200 метара, нећу да кажем више, али има више. Е, јер он је живео на скретању за стару амбуланту, па дође мали мостић, па дође блага кривина, па дође зграда где били станари, па пут за амбуланту, па мамина зграда. Значи тај пут за амбуланту, иде та блага кривина, такозвана «Радета ћопе» кривина, па иде мост, па његова овамо. Од тога до места ја кажем нека буде 200, али има више, возач сам, знам километражу знам све, како је он могао, ако је камион прошо овако, возач, сувозач ко је био, да од његове зграде гледа у, да не кажем задњицу камиона, да зна да сам ја возио камион, кад је он већ био на тераси, јер рећи ћу вам нешто. Његова тераса гледа на саму саобраћајницу, значи нема ни лево ни десно. Десно може да види само прву зграду до њега и пут који је ишо за стару амбуланту, лево може да види само до мостића, ништа даље. Одговорно тврдим, значи саобраћајац је, годинама је радио у саобраћајну, ја не знам шта има против мене и против моје породице, против мајке, која им је чинила, како мајка, како отац, шта сам ја ту згрешио толико да сам некемо направио грешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте господине Краснићи, да ли можете Ви нешто да прокоментаришете?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. Он је прошао пре испред мог стана, возач је са леве стране возила, у правцу према Призрену, ја га нисам видео са задње стране него бочно, позади је церада, рекох и на почетку била не повезана сајлом него спуштена. Нисам видео преко возила али можеш кад возило пролази бочно, дакле поред тебе, и он добро зна да га знам, да сам га познавао.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У праву је, знамо се, јако се добро знамо, јер да не кажем сад, али нема везе. Како си сигуран да сам ја возио ту заставу и тврдиш да је та застава тамно-жуте или тамно, какав је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не само, ја се извињавам, кад такво возило у Општини Суве Реке не постоји, одговорно тврдим, да «Балкан» је имао две заставе и то да не причам боју коју је имао. Значи таквих застава није било, «Метохија» винара је имала две црвене и једну трулу вишњу, а такву као што он помиње нема, и сва возила «Балканова» су била дата, то возило је у ствари возио Јовановић, који је био овде, радник «Беопетролове» пумпе, јер та возила нису била уопште дата суворечкој ни полицији, него је ТО преузео, војска Призрена, дата војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро јел имате још питање неко?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па не, хтео сам да кажем, како је тврдио за неко возило које не постоји, непостојеће возило, значи ни фабрика га «Балкан» нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар на то, сведок се изјаснио

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, па може да се тражи из папира «Балкана» возног парка, саобраћајног шта је «Балкан» поседовао од возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате још питања?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Немам, јако ми је криво што ме невиног напада, што нема везе, прво, ајде мене напада, напада ону жену од 72 године, како га није срамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања можете ићи. То је коментар на његов исказ. Можете сести. Да ли Ви имате још нешто да се изјасните, да изјавите нешто што Ви сматрате да би можда било битно, да Вас ми нисмо питали.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Имам. Имам, веома ми је жао од свих овде ни један није питао како изгледа лице места где је дошло до егзекуције, а сви знају да сам стотину пута тамо био, знају отприлике шта могу о томе да причам, ако сте заинтересовани могу да појашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви били на лицу места?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Задњи пут или први пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут након тих дешавања.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Чим смо се вратили из Албаније, крајем 6 месеца '99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте затекли, какво је стање?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ту је коришћено аутоматско оружје, никакве експлозије, никаквог тровања или нечег другог него само аутоматско оружје, и мени је жао што нису приказали ни слику те собе, тог оделења, ресторана, јер то је геноцид, то није само масакр, егзекуирати и стрељати целу фамилију у једну затворену просторију, то је масакр. Веома одговорно, уз пуну одговорност кажем да је овде испланирано, све је било предвиђено да се то тако изведе, прича се, чује се ове да има изјава да су коришћени експлозивни, бомбе, ништа од тога није коришћено, осим аутомата, аутоматских пушка, разних калибара. Ми знамо сви да када у једној соби експлодира бомба онда то пропада, распада и чак и у већој просторији а не пар рупа. Они који су унутра одлети део тела, глава, нога, сви су били, имали су делове тела по изјави Шухрете, и Шухрета и она друга која је преживела да је била

искоришћена бомба, експлозив и не би било шансе да тела буду тако. Али, овде је метак захватио одређени део тела и захваљујући се богу она је преживела. Зато ја сам рекао сва ова питања, барем један да каже, господине описујте нам бар мало како изгледа то место, лице места.

Немам ништа друго, ово што је рекао Зоран, његова питања, «Балкан» је имао две заставе наранцасте боје, ова застава имала је фирму «Белт-балкан» али није имала сва слова, била су опадала слова јер нису била бојом, него су била фиксирана неком лепљивом траком, шта ли, дакле лепком на вратима. Истина је, ја сам био у «Балкан» заставе које су узели, узела територијална одбрана да обавља тада своје послове, јесте да је узела, али нису оставили докуменат, ништа написано, само се констатује да је територијална одбрана Суве Реке узела та возила.

Друго немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Краснићи, није постављено то питање, како је изгледало лице места, јер Ви нисте непосредни очевидац, нисте непосредно били на лицу места, него сте тек касније дошли, тако да сам, ето конкретно ја сматрала да би ми то било сад у овом моменту сувишно да опишете како је изгледало. А у сваком случају није згоре што сте то све испричали. Изволите.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Извињавам се, ако сам упадао, али моје је мишљење било да треба мало појашњавати јер ту је затворено, нема улаза-излаза у том одељењу, то је ограђено било и дан-данас, како је тада изгледала и данас је у таквом стању.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако могу да поставим питање сведоку. Тада када је дошао у шестом месецу 1999. године, на лице места, шта је тачно тамо затекао, сам је то рекао да је био, па ако може да мало детаљније опише шта је то тачно видео, на основу којих ове силне закључке изводи?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да. Нашао сам носила којима се носе повређени, ту поред, то је СМБ боје, војни, дакле та носила војна су била, и оно што сам описивао како је унутра изгледало, споља није било ничег посебног.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли можемо да изведемо закључак да је на основу носила која је ту нашао, те СМБ боје, закључио да се ради о аутоматским пушкама. Јер је децидирано мало пре рекао да је злочин извршен аутоматским пушкама.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам појашњавао, одвојено од носила, на основу трагова по зиду, какве рупе може проузроковати

аутоматска пушка, а каква експлозивна средства и то нема везе са носилима сада.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје даље питање је, да ли на основу и аутоматских пушка и носила може да изведе закључак да је то све било планирано, како је сада све рекао, и организовано? Јел донео је такав закључак, такву оцену, па само да мало појасни како на основу та два параметра долази до таквог закључка.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: На основу лица места и коришћења оружја, закључци то је нешто друго, то су психичка мишљења, то није поступак нити оружје.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам, ја постављам врло конкретна питања, па ћу ево и ово још више прецизирати. На основу чега је он закључио да је то планирано? Ево рекао нам је неке параметре. Ја само молим тужиоца да ми се не меша у питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, нека одговори, на основу чега Ви сматрате да је то испланирано. Наравно како Ви мислите.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Како то, на основу чега, он је помињао лице места и у том контексту је, тако је моје питање врло јасно. И у том контексту је он рекао да је закључио да је било планирано. Е сад, моје питање врло конкретно, како је на основу лица места и ових ствари које је описао да је нашао на лице места закључио да је то тако нешто планирано? Јасно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одговорите.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да. Изведена је комплетна породица из куће, све породице, и под пратњом уведени су унутра у ресторану, није ли то испланирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али како објашњавате да је само породица Бериша страдала тад у то време, били сте и Ви ту присутни јел тако, и Ви сте били у Сувој Реци, било је још породица, како то баш породица Бериша. Да ли имате то неко објашњење, да ли сте можда чули да је неко причао због чега је дошло до тога?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Свак има своје мишљење и прича се и тачно је, све куће које су имале да су држале представнике ОСБЕ-а, ОЕБС-а, су или запаљене или су измасакрирани због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја бих ипак само ако може, нормално, да сведок појасни зашто сматра да је то било све испланирано, један једини параметар. Није рекао ни један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово мишљење, његово мишљење и његово схватање је такво.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Па на основу чега судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се изјасните на основу чега. Да ли можете да се изјасните?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Дешава се случајно пет хиљада људи погине, тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, да чујемо сведока.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: А да није био никакав план.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо сведока.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Само нешто. Конкретно моменат је, не ради се о години или месецу, него је непосредан поступак извлачење из кућа, то је то. А он пита за цео месец или датуме, када није ни датум ни месец био испланиран, него поступак који је учињен, они нека одговарају зашто су их ту увели.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу четврти пут да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете добити очигледно баш одговор како сте Ви замислили да добијете, то је његово мишљење.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Не, нисам ја замислио, он не даје никакав одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, разумем, немојте да мислите сад одмах да реагујете тако, него то је његово објашњење.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја нисам чуо никакво објашњење, значи моје питање је врло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово објашњење, објашњење сведока.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Овај сведок, ако дозволите судија. Врло прецизно о неким стварима се изјашњава, а онда када му се нека исто конкретна, мало пре је то и колега Бирман поставио та питања, онда даје потпуно као да сам га питао о стадиону «Звезде» а он прича о Марсу, значи једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на основу чега закључујете да је то било планирано, организовано, на основу чега сте Ви то закључили? Ето само нам то одговорите.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако може да одговори, ако не, не.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Извините. Ја о датуму нити месецу нисам био говорио да је било организовано. Начин извођења из куће, пратња до локала то је било организовано. Они су могли да беже, да се растају, разне правце, али нису могли због снага ни милиметар да се

удаљавају једни од другог и због тога кажем да начин поступка био је испланиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још нешто.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте ли Ви све то видели из свог стана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није видео, немојте тако.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Али прича, на који начин су изведени из својих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он прича када је дошао на лице места.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, не прича он о томе када је дошао на лице места, него прича да су они кренули један за другим организовано, и ушли у Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам је то неко говорио о томе?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Говорила је Шухрета и они који су преживели.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Пошто сте позвали Зорана Петковића да изађе, ја сад морам да поставим сведоку питање. У чему се разликује изглед Зорана Петковића изузев онога што је рекао да је смршао? Да то још мало појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нека одговори, молим вас.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Онда је био пунији у лицу, стомак му је био већи, сада се скупио, смршавао у лице и носи наочаре, и заиста не бих га препознавао, то је та разлика између тадашњег и садашњег изгледа.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја Вас сад молим судија да записнички констатујете да у тренутку када сте позвали све окривљене да устану, да Зоран Петковић није имао наочаре. Зато што је то већ договор самном да се једноставно приказује онакав какав је био у то време, ко га може препознати, ко га не може препознати. Сведок сад спомиње наочаре, Зоран Петковић је имао наочаре у тренутку кад је изашао, зато што је изашао са хартијама са којих је требао нешто да прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је то и прокоментарисао, сад га видим са наочарима, молим Вас.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Мало пре га је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га препознао, то је евидентно, евидентирано је кога је препознао, али на мој позив он је изашао са наочарима, и зато и говори о наочарима.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Јесте, у тренутку када је устао међу осталим окривљенима, стајао је у првом реду, раздаљина између сведока и њега по мојој процени нема више од четири метра, он га није препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га препознао и то је евидентирано да није.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Али тада није имао наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија тада није имао наочаре, ја питам која остала одлика личности се променила, па га он није могао препознати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад Вам је објаснио, сад Вам је објаснио.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Само то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па само то.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Зато што је смршао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, и рекао је да је сад имао наочаре, кад је изашао имао је наочаре.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Али није имао наочаре у тренутку кад су сви окривљени па и Зоран Петковић устали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, и то је објаснио, рекао је да је много смршао, зато га није ни препознао. Тад је изричито рекао зато што је био јако смршао, што није био крупан, каквим га је он запамтио, а сад кад га је угледао са наочарима додао је и наочаре.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја то питам судија, зато што Ви знате да су кроз ову судницу прошли бројни сведоци, да су прошли сведоци Албанске националности, који су одмах препознали Зорана Петковића и сем коментара да је смршао, ништа друго нису прокоментарисали. Да било какве промене има у његовој личности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то да схватимо као коментар Ваш.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја то кажем врло с разлогом, зато што поред оног приговора који је истакао Зоран Петковић, ја сад стављам процесно приговор на истинитост исказа овога сведока и искрено врло сам у сумњи да ли га је препознао или није у тренутку кад су остали окривљени устали. Зато што је ово начин на који ће се ојачати једна процесна радња која је изведена пре два месеца у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, ово није било препознавање, ја сам га позвала по имену, презимену, то није било никакво препознавање.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја стављам приговор на истинитост и сматрам да је Зорана Петковића препознао међу свим осталим окривљенима, да то није хтео да каже. То је мој став, као браниоца и то је став окривљеног Зорана Петковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше је право да прокоментаришете и да ставите приговор у сваком случају. Само да вас питам, да ли има још питања да не задржавамо сведока?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не задржавамо, како га задржавамо кад је кренуло. Само бих предочио изјаву исто од овог датума '8.јуна, ваљда '99., да, где сведок каже, «припадници паравојних снага носили су исте униформе као и полиција, једино су се разликовали по врсти наоружања и начину његовог коришћења», данас је причао о неким различитим врстама униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, данас је рекао да је регуларна полиција била у маскирно-плавим, а пара.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А шта је тачно, то хоћу да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У плавим.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам то изјавио, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли је тачно оно што сте изјавили код Хашких истражитеља или овде?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам рекао, они су се разликовали, била је плава униформа, а ови су имали са шарама, дакле маскирну.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И то је Вама одговор који је прихватљив. Ја сам сада прочитао судија, његову изјаву на страни 0345458, где стоји децидирано да су униформе исте, данас говори ово што говори, па ја питам, само ја питам шта је тачно од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево поновио нам је да је тачно ово што је сад овде изјавио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није, он је само поновио, али није рекао шта је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је то, ако се разликује од онога што је рекао код Хашких истражитеља онда је то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи мора да каже тачно је ово данас што сам рекао, а не да понови оно што је већ рекао данас. Па није рекао, молим вас, зна се како се испитује сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, не могу преводиоци да Вас прате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И не треба да прате, ово није.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Нису, преводилац није детаље унео.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па нема детаљи, што је одговорио то, то је преведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле само, да ли је тачно ово што сте данас рекли везано за униформе или ово што сте рекли код Хашких истражитеља?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само то, ништа друго не тражим.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Канцеларија иследништва Хага није унела детаље, али то је оно што данас кажем, то је та истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Јер очигледно је да је било одређених пропуста у преводу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само још једно питање, да ли се боље сећао догађаја тако како су му причали тада кад је давао код Хашког трибунала, 08.јуна '99., и 14.јуна ако се не варам, или данас када даје изјаву овде, кад се боље сећа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, али он је објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је коментар неки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је, он је рекао да истражитељи Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису детаље уносили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису детаљисали као што је ово данас, то је разлог.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако је не та, иста униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда је сувишно питање чега се боље сећа, кад он је објаснио зашто је дошло до разлике.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја стварно не знам шта сад тужилац хоће. Прво питање је било, прво није исто, ако ћемо сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не можемо да причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако, не може тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не можемо да причамо у исто време.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Не можемо да пратимо овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може ни преводац да прати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па не можемо кад је упао. Моје питање је било, да ли се боље сећа догађаја у време давања изјава 08. и 14.јуна, или данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је Вама дао коментар.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Није ми дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није детаљно све било унешено.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, то је раније, то је раније било, ја само питам за сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, сећање, што се тиче сећања. Господине Краснићи, сећање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако су исте униформе и различите онда не може да буде исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас адвокат, да ли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, дозволите ми да протестујем. Да ли се питање односи на униформе или уопште на сећање сведока тада и сада.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Је ли, јел ја причам на шпанском, јел треба тумач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам разумела уопште на сећање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Оно што сам рекао, рекао сам, то је ушло, да ли је боље сећање кад је давао ове две изјаве на догађај или данас, и шта је ту сад неразумљиво?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел нема везе са униформама, то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште за сећање, говори.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Уопште за целу изјаву говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Сећање тадашње које користим и данас. А у каквом сам психичком стању био то је мој проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Има још једно судија. Ви сте изјавили да сте након окончања ратних дејстава били на лицу места. Јел тако? Претпостављам да је овај догађај изазвао велико интересовање јавности у Сувој Реци и околини. Моје питање је, шта се тих дана причало, ко је ово учинио? По Вашим сазнањима, опсежно сте се бавили тим питањима.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Овај, дакле адвокат, има, односно зна да смо ми три месеца били у Албанији, у Тирани, и рекох након повратка из Тиране, након три месеца приметило се то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Након Вашег доласка, да ли се.

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Да, да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су у вашој јавности процеруле неке информације, ко би ово дело могао да учини, да ли се причало о томе?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Било је речи, причало се, тачно све у име Нишавића, због хотела, мотив је био све се кретао око хотела.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање, молим Вас. Да ли сте тих дана чули за име неког Слађана Чукарића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам питала, питала сам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас судија, не у том контексту. Ви сте га питали у контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли је чуо, па онда би прокоментарисао ваљда.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па дозволите њему да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Ја сам на почетку рекао да не.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, да ли Вам је познато, и са овим ћу да завршим, да постоји породица Чукарић, која живи у Великој Хочи, недалеко од Суве Реке?

СВЕДОК МАРЈАН КРАСНИЋИ: Велика Хоча, знам где је, дакле знам где је, за њих нисам чуо, јер ни једног од њих, те мештане не знам, нисам ни тада их препознавао и знао, нити сада.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Господине Краснићи, хвала Вам што сте дошли да сведочите, можете ићи, ми смо завршили са Вашим испитивањем. Можете да пратите ако желите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Бериша Фејзулаха.

Добро, ко ће Вас мењати? Да ли су сагласни Петковић и Репановић? Сагласни, добро.

Констатује се да ће оптуженог Репановић Радојка у наставку главног претреса бранити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете? А Репановића? Исто Фолић.

Адв. Горан Фолић. Оптужени Петковић Зоран је такође сагласан да га у наставку главног претреса а након што судницу напусти адвокат Милан Бирман брани адвокат Фолић.

Хоћете позвати сведока?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бериша добар дан.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате право да исказ дате на свом матерњем језику. Да ли ћете то право искористити?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Зашто, јел можете да стојите?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Боље да седим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је згодније седите. Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Фејзулах Бећир Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године и од оца?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Оца Бећира. Да говорим српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Вама згодније, ако можете и српски можете.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: 12.01.1943.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете говорити са српском језику?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па не, него ајде сад мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте рођени?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је Ваше пребивалиште сада?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која адреса?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Адреса је Ново насеље, да, број 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Електричар. Ви сте господине Бериша позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да поновите замном текст заклетве. Заклињем се.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Пред судом бити питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питан. Говорити.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истину.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: И ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да наставимо на српском или не?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, боље нека ми преведе. Ово не могу сад оба два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Бериша, испричајте нам све што Вам је познато о страдању породице Бериша у Сувој Реци.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Дана 26.марта, око једанаест до дванаест сати отприлике је било, изашо сам, односно био сам у двориште, кућно двориште. Након извесног времена чуо сам неко јецање деце, жена, изашо сам да би видео одакле то долази, то викање. Изашо сам иза куће и видео сам да је то код аутобуске станице у Сувој Реци. након тога, након пет, шест минута, гађали су ме, не знам да ли је била аутоматска пушка, или снајперска пушка и удаљавао сам се са тог места, улазио сам у кући, попео сам се на крову, односно на горњем спрату испод крова, да видим о чему се ради, склонио сам циглу, цреп и видео сам како се људи крећу по аутобуској станици, жене, деца, и мушкарци и било је викања. Они су хтели да излазе овамо према полицијској станици, тамо где ми је кућа, дакле на југу полицијске станице, и они су покушали да излазе овамо, али им нису дали, и са звоника, тамо је било стационирано не знам, тројица или четворица полицајца, значи звоник, како се то назива, црквено. Опет сам се вратио, односно опет су се они вратили и хтели су да улазе кроз одређена врата, са Рештанског пута према аутобуској станици, након тога почела је пуцњава, пуцали су, и са

звоника и из подрума, пут Призрен-Сува Река, и код полицијске станице биле су полицијске групе и они су се опет вртали ту на аутобуској станици, док их нису увели на путу између станице и Занатског центра, и увели су их позади, а затим шта је било не знам, али након извесног времена, након 30, 20, односно могуће до 40 минута, не могу се тачно определити чуо сам рафалну паљбу. Да ли је била аутоматска пушка или пушкомитраљез, не знам, али након одређеног времена имао сам једног друга који је радио у «ИНИ», Јашар Бериша, кога сам питао преко телефона шта је било, он ми је рекао немој да ме питаш, не питај, ужас, ужас за све нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље шта се дешава?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Након тога, након 14 сати, нисам имао везе ни са Јашаром, нити сам имао кога да питам о том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бериша, хоћете рећи тачно где се налази Ваша кућа?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Моја кућа је од аутобуске станице или цркве удаљена отприлике 200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од аутобуске станице колико је удаљена?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Око 200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 200 метара?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Можда 210, 220, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледате ову фотографију, ако можете да се оријентишете.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да евентуално пронађете Вашу кућу. Јел видите где је СУП, где је Тржни центар, аутобуска станица. Да ли сте пронашли аутобуску станицу?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Само мало, сад ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се види?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Само да се оријентирам, овај, де је станица полиције, онда лако би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите где је обележено СУП, доле, скроз доле.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: То не могу да пронађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите СУП, пише ту.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите где је Рештански пут?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Рештански јесте овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли видите ту где је овај Трговачки центар.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, овде иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуску станицу.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Аутобуска доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите? Где је винарија.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Сад је црква, добро, добро. Сада црква, пут овде, добро, срушена црква, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, покушајте, да, да.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, не, не налази се ту негде моја кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није у реду ово пролажење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да идете стално да се консултујете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поготову није у реду кад сведок даје исказ. Ви га питате, одговара на питање, овде променада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у праву сте, у праву сте. Да ли хоћете да се договорите нешто са Вашим овде клијентима, да направимо паузу или да наставимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако треба пауза пет минута, пет минута, ово није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер стварно, врло често устајете, прилазите окривљенима, ако хоћете паузу направимо. Наравно, констатовали смо. Ако не можете, није важно, само нам чисто.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, па видите, овде негде црно, не можем да ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо од ове винарије, да ли је у том делу горе, изнад, Ваша кућа или где?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Е, овде негде, иза ова кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заокружите, заокружите где мислите да је отприлике.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ту је негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад би морали да погледамо.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у нивоу СУП-а, па са супротне стране?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза СУП-а, тачније?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Иза, иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза СУП-а?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли је ближе овом путу где сте означили или не? Ближе путу или је.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ближе пута је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе пута, добро. Хоћете ставити молим вас на документ камеру, да видимо сви. Режија ја бих вас молила да покажете фотографију са документ камере. Ако можете још мало да је удаљите, јел може још. Ево, е тако да се види да је СУП, то је у том делу. Ту је кућа, ово црвено где је. Јел ту тачно или је отприлике ту? А да ли се види та кућа ту или је још по дубини пута?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, не ту је негде, ту је. Па сад не види се на, црно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још у дубини тог пута?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Има три метра, четири, нема више. Ту негде, е да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, ми имамо овде фотографију с кућама, јел се на овој фотографији види његова кућа, ако се види да нам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не види се, очигледно да се не види.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, али то да расчистимо, да не буде.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не види се, јер овај пута који овде долази иде поред полицијске станице, затим долази моја кућа. Ту би требало отприлике да буде, јер је овде кућа мога брата, дакле кућа од мог брата, затим један други комшија, ту је опет једна друга кућа, а овде би отприлике моја кућа требала да буде.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Није на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у том делу се налази Ваша кућа отприлике?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто ми не можемо овде, немамо све куће.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Е ту, овде где сам мало цртао, ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Баш на овом делу. Јер ово кућа све, сад је већ и видим све ово, ту су комшије Кабаши, онда је ту и неки Круезију, овде је од брата кућа, од брата, онда један учитељ и више на горе. Овај пут поред полицијске станица и пут иде на горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је иза полицијске станице?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Иза полиције, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза полицијске станице. Да ли је ово где сте означили, да ли је још негде дубље, овамо, према овом путу, дакле лево од овог пута још, у дубини?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: У дубини још три метра је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још три метра је?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту би требало да је Ваша кућа?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Мислим поред пута још три метра, унутра, унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, потпишите само и напишите кућа, да би ми знали. Дакле, Ви сте ту изашли у двориште и посматрате?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, посматрао сам, и за мало што није ми погодио јер сам, кренуо по главам, срећа није био добар нишанција он, који је. Вероватно није могао да ме ухвати, није био добар стрелац, након тога сам се попео на другом спрату испод крова, склонио сам цреп и да видим шта се збива. Након тога, након неких 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам све испричали. Ја ћу Вам поставити само пар питања. Ви сте одатле, или из дворишта колико сам Вас разумела чули јецаје, жена, деце, јел тако? Јецаје.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Они су пуцали, да су пуцали пуцали су, са три четири страна, али да ли су пуцали на децу, или на мушкарце уопште пуцњаве је било, да ли су их заплашили да не побегну и покупили ту, не знам да ли је било мртвих или не, на аутобуској станици, али су их увели између. Овде је био један кафић, и када су дошли овде, овде су улазили, покушали су да излазе са ове стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете само да нацртате како иду, Ви кажете да сте видели.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Видиш, ја сам, кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду према полицијској станици, па означите, како то се, значи кретњу њихову.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ево ово је Рештански пут, ово је кућа, ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај излазак што Ви кажете да излазе према полицијској станици, обележите линијом где они излазе.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ево где су ушли, ушли су у аутобуској станици, овде су се вртели, хтели су да излазе овамо. Да Призрен-Приштина пут, они су хтели да изађе на ову страну мислим где смо ми, овде су рођаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све, идите фломастером, означите тако фломастером све, како Ви видите ту кретњу.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Хтели су да, мислим одакле су пошли на овде, овде су према овом путу милиције, су изашли група милиције и група са ове стране, према западу, и од. Сад сам почео и српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте како Вама одговара.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Из звоника, ово је био звоник више, са четири стране мислим ове прозоре, ту су пуцали, и ови су пуцали, онда су крећали они ту између и на крају, ови су ушли на ову страну, овде, и ово ту Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада само да ставимо и ово на документ камеру да видимо како се крећу. Ја бих молила поново режију да нам прикаже ову фотографију на документ камери. Да ли можете да приђете документ камери и да нам тим фломастером обележите још једном и да нам коментаришете кретање жене, деце, полицајаца. Фломастер само црвени. Е сада, показујте нам како Ви видите то кретање људи по аутобуској станици, где видите, туда како креће, јел тако?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Овде, да, овде су хтели да прође ово путу, има и овде пут, овде улаз аутобуса, овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова стрелица, молим Вас та стрелица.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и туда хтели да пролазе?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, овде су хтели да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према путу Призрен-Приштина.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Приштина, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: И друга, мислим ове су окрењени са ова страна, где се види полиција они су, опет су вратили, дошли су до овде, сада ова друга стрелица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, означите тако.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ту излаз аутобуса, овде био улаз из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли је то друга група која иде туда?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, не, иста група су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, иста која се враћа.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Иста, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Е сада, овде су били друга група полицајца, нису хтели да пустију овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите «П», ставите «П», полиција. А где је прва група?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ова друга група овде била према станици милиције, друга, ово су исто, и од звоника, овде су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту ставите звоник «З», полиција «П».

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: И ту су били четворица, тројица не знам. Видео сам лепо ту, и пуцали су, на сва страна су пуцали, можда то је било пуцање и од подрума, овде је била, полицајца има и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите или кажете можда?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па, нисам сигуран, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни, добро.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па не знам да је било полиција ту у подруму, била, раније била, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније, али тог дана, кад Ви то видите?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Тог дана нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисамо мого да видим, мислим далеко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико ту има полицајаца, отприлике?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, то где сте све обележили, полиција где је, колико отприлике?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ту је било, овде сигурно је било око десет, сигурно десет, и ова страна десет. Овде била три, четири, на звоника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како пуцају, да ли у правцу тих људи или како?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Пуцање чуо сам, сада, дал су пуцали на људе, дал су пуцали на ваздух, углавном да су страх, мислим да је страх, да не излазе на сајам, да иду где треба место. Мислим на овом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви видите ту пицерију, кафић, да ли можете да видите?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Овде је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па то је она пицерија, пицерија овде је. Полиција, пицерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико има пицерија?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па једна, ево ова, ево баш ова је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ништа, онда то значи полиција, немојте «П» него «ПЦ».

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: «ПЦ», е, да кажем ја «ПЦ», е ова пицерија то је од Барли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то баш, чекајте, да ли Ви говорите у оно време како је била и где је била пицерија. Значи немојте сада, ако је пицерија ту да означите.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, не, па ту је била пицерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту баш код Рештанског пута.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ту је била пицерија од Барли Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се дешава ту?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па то нисам видео, али ту су пролазили они, ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Туда су пролазили?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ту је била једна врата је ту опкољено са жицама, мислим оградена, жице, једино била ту један, овај, врата уска, метар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту видите да они пролазе?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ту, а, ушли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и за све то време се пуца?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Чим су ушли унутра ту су пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је бензинска пумпа?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Бензинска пумпа. Бензинска пумпа је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли ту видите нека возила?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на том путу или било где, да ли видите нека возила.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Овде видим ево једно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него тада у то време, када сте то посматрали, разумете. Кад сте у то време посматрали све, да ли је било кретање возила?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Кретање возила није било, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било, нисте.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисам видео, а полицију видео сам кад су се већ спојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су се спојили. И кад су се спојили сви куда иду?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: И, овај напред мислим ови цивили и они позади њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они за њима?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: За њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете нешто, да ли неко нешто говори, да ли се нешто чује?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисмо смели изаћи више од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је ово последње што Ви видите?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Више нисам, оно што су тамо радили, само чуо сам пуцњаве и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пређите сад овде, па ћемо наставити. Хвала режији. Кажете да је била полиција, у којим униформама су били, какве су то биле униформе?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Плаво одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави јесу ли имали нешто?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па капе, чини ми се да су били са капама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само видите плаву униформу?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Плаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте назвали Јашара Беришу, које је то време кажете било?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: То је било кад сам звао, то је било око пола један, или око један сат, тако нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да је после настао ужас за Берише. Јел знате тад одмах у том моменту шта се дешава?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па он је реко, каже, не питај каже, што учинило, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јашар Вам је рекао «ужас за Берише»?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, за Берише, не питај каже, и више каже немој да ме зовеш, и више није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам више није познато? Јесте ли Ви то били у Вашој кући, кад сте све то посматрали, јел то Ваша кућа била?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да, моја кућа, моја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се тог дана дешавало, да ли сте имали прилике да опет чујете, да изађете, да посматрате, шта се дешавало? Да ли сте се интересовали уопште тог дана шта је још било?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисмо имали никакво везе више него смо само гледали како да се изађемо из куће, да побегнемо, знали смо да је била нека масакра, да се причало, и имао сам ја још једног како се каже, најужу породицу Мусли Берише, и њега сам звао телефоном и његов телефон није више, мислим није узео више, телефон је звонио, тад сам знао да је побијен и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у неком сродству са овом породицом која је побијена?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у сродству са том породицом Бериша, која је побијена?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Још једном, нисам.

ТУМАЧ ФЕРИД ТЕЛИЋИ: Дајте му слушалице, изгледа да не разуме довољно, ја се извињавам, преводилац овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите слушалице.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, са Мусли Беришом, мој и његов отац су браћа од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је све настрадао ту?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Јесте, ја сам пре него што је било масакра, ја сам звао телефоном, реко сам изађи с ове стране, према нас. Рекао сам му излази с ове стране, ајде излази јер на Рештанском путу били су паркирани, било је аутоблинда, полицијска, излази јер ће изгледа нешто бити, он је рекао не могу јер ми је мајка сакат, она је била стара 85 година, и каже неће и не могу, како да је остављам, нити да је водим, тако да нису могли да напусте кућу, па су их насилно протерали из куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са Јашаром Беришом?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, у то време нисмо знали, касније смо чули да је убијен. Чули смо сутрадан у суботу, била је дакле субота, тада смо сазнали да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли ова породица која је страдала, да ли има неког ближег рођака осим Вас?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да, има, мој брат нас је пуно, најближи има, имам брата који је остао жив, преживео Веби Бериша, затим син Мусли, то је Фљорин Муслијин син, две кћери које су удате, и

један Авдијин син, Беким, односно Бетим треба да је, а остали су сви нестали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то су Ваша све сазнања, других сазнања немате. Како је дошло, ко је то могао да почини, јел знате неког. Да ли сте познавали некога ко је радио у полицијској станици?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисам могао препознати јер је било далеко, било је око 200 метара, у униформи не можеш ни брата да препознаш, нисам поименично никога препознавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре овог догађаја пре 26., евентуално 25., 24., било пуцњаве у Сувој Реци?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, било је, било је, сваке ноћи и сваког дана, било је, није било пуцњаве у суботу и недељу и у понедељак. У суботу био је Бајрам, оно вече испред Бајрама, у недељу није било, осим што су џамију минирали, та пуцњава је била у недељу, у понедељак није било пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то дани, то говорите о којим данима, недеља, понедељак?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: За недељу и понедељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Датум 28. и 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је тих дана 22. 23. 24., да је тих дана настрадао неки Србин?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не знам, био сам изолован у кући, нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви напустили Суву Реку?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, напустио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: 29., био је понедељак, дакле дан је понедељак, око пола десет било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваша породица?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Цела породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Па од страха, није било лепо, него мислили смо да ће, али. Мислим да ће нам запалити куће и да ће нас поубијати као и остале, па смо зато и побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели запаљене куће, јел било пре него што сте кренули?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да. Да, испред полицијске станице запаљене су куће, била је субота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су то куће?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Кућа је била кућа Бектеш Ељшани, то знам веома добро, и остале по презимену да, али не сећам се имена, али углавном све куће испред полицијске станице су биле запаљене, кућа Весел Берише је била изгорена. Отприлике, не знам да ли је била и кућа Мет Берише, ту негде у близини, али отприлике неких десетак кућа испред полицијске станице су биле запаљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате преко пута полицијске станице ове куће које се налазе овде код Рештанског пута и овог овде пута који сече Рештански пут, да ли је било људи у тим кућама, да ли Ви знате?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Може ли још једном да се понови питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута полицијске станице где је ова раскрсница Рештански пут, са овим Призренским и путем који води за Приштину, дакле с десне стране, да ли су биле напуштене куће?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Напуштене су, куће су биле напуштене. Побегли су, отишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Они који су одлазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли знате када су?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Отприлике недељу дана раније, дакле недељу дана раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате због чега?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не знам, вероватно су се плашили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је полиција долазила у Вашу кућу?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, у моју кућу не, али ту у близини су се кретали црним џипом. Био је румунски џип са тамним стаклима. Не Румун, али мислим производња румунска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке колоне, да ли сте имали прилике да видите својим очима људе који напуштају Суву Реку да су се формирале неке колоне, тих дана? Док нисте још отишли 29.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ми смо били, наше насеље иза полицијске станице, ми нисмо знали да је у то време била отворена граница за Албанију, то нисмо знали, а у то време ја сам питао једног мог друга, био је Србин, питао сам га телефоном, рекао сам му, да ли можеш да ми кажеш да ли је стварно отворена граница да се одлази за Албанију или не, а он ми је рекао, не, ја не знам ништа, али знам да су се у суботу на вече окупили тамо код другог моста на путу према Призрену да је било пуно људи и чини ми се да иду, али ми није рекао за

Албанију, није ми рекао тачно, није рекао тачно. Реко је само даље не можеш, реко ми је не, не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро разумела, да тад кад сте чули да је отворена граница, да сте Ви одлучили да напустите Суву Реку?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да, тако је било и у понедељак око пола десет, са децом сам изашо и одлазили смо, нисмо смели проћи поред цркве, јер су били стационирани, неки су рекли да идем поред цркве, ја нисам смео, ја сам се плашио да ће нас гађати, јер није било ни два метара раздаљине, ја сам узео возило и први сам кренуо, једном сам хтео поћи према полицијској станици, они су рекли не, ја сам рекао боље нек ме убијају ту испред полицијске станице, него иза и пошли смо, кренули смо из Суве Реке на жалост, нигде нас до границе нису зауставили. Односно испало би на срећу ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли је тих дана, да ли је Вама уопште познато, било неког пљачкања кућа, продавница, да ли Ви имате сазнања?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да, и то сам видео, била је субота, било је два или три аутобуса, то добро знам, била су паркирана испред цркве, ти аутобуси су превозили људе, односно полицајце, имали су торбе, носили су гајбе киселе воде, и нешто што су имали у руке, увели су у аутобусе, опљачкали су, не по кућама него по радњама, по продавницама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је боравила нека мисија у Сувој Реци, и ако знате где је боравила?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, били су ови из ОЕБС-а, у кући Неџат Берише, Фатон Берише, бела кућа са циглама, преко пута полицијске станице, на западном делу, било је и иза моје куће, на два места су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у чијој кући, иза Ваше куће су били?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, код Самије Зеџирај, били су и код Аслан, име Аслан, презиме се не сећам, дакле и у његовој кући су били, и код ове беле куће, са белим циглама испред полицијске станице. Ту је био центар ОЕБС-а у тој белој кући, са белим дакле циглама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ељшани Абдулах?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да нам кажете?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, познајем га, он је убијен, њега знам као лице овако, али како је убијен чуо сам али видео нисам. Чуо сам да је убијен отприлике испред кућних врата на једном узаном путу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Отприлике то је било тачно, не знам кад чујеш, кад сам не видиши али само чујеш, али сигурно је било три, четири дана, два, три дана пре тог масакра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете Ељшани Абдулаха, како је изгледао?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Абдулах Ељшани је био радник «Балкана», био је миран, тих човек, не знам зашто су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда у његовој кући боравио неко од чланова мисије ОЕБС?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не знам, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је његова кућа била?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Његова кућа је на старом путу Суве Реке, једна улица која иде према албанском гробљу, и има и с друге стране пут који води према Рештанима. Дакле налази се између два пута, дакле има и у овом старом делу Суве Реке и на Рештанском путу, кућа се налази између та два пута, могу описивати кад би имао слику, могао би то лако означити где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле код гробља?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Иза гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза гробља.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Испод гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Испод према Рештане пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може на овој фотографији нешто да се види? Погледајте још једном.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Могу нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви кажете да сте чули да је он испред кућних врата убијен, јел тако?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Тако сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако пронађете напишите Ељшани. Јесте ли се потписли на овој фотографији.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ставите и ово на документ камеру. Режија молим вас да поново прикажете фотографију. Дакле ту би била кућа Ељшани Абдулаха.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ту близу је, само не могу, тачно је овде некако, ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Пред школе, Техничке школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете Репановић Радојка?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта је био он у то време?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Био је командир полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га добро познавали?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, добро сам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јовановић Ненад?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ненада, чуо сам за њега, али нисам имао прилике да седнем са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Чукарић Слађана?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорада, званог «Мишко»?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Он је био у цивилу, али не знам дал је био у Државној безбедности или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тих дана, марта месеца '99., да ли сте га виђали?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је увек био у цивилу?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Цивилу, у цивилу је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, да ли је био нешто карактеристично обучен или не?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нормално цивилне, сад нисам овако. Нисам обраћао пажњу али нон-стоп је био у цивилу у то време, касније шта је било, да ли је обуко униформу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био наоружан, да ли сте видели?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисам видео да, можда је имао оружје испод, али ја нисам увидео да је носио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Петковић Мирослава?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Микија, Мики, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: У то време чини ми се да је радио у Завод за осигурање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Зоран?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Њега познајем веома добро, радио сам заједно са њим у једном грађевинском предузећу, он је био возач, ја сам био електричар, и били смо отприлике, доста дуго смо заједно седели, били смо другови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у некој униформи, да ли знате, тих дана?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: До задњег времена био је у цивилу, а да кажем пре тог масакра, односно недељу дана пре тога га нисам видео, али у цивилу је био до тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Папић Рамиз?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, и њега сам познавао, полицајац, био је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново ћу се вратити на Ељшани Абдулаха. Само ако можете да определите његову конституцију, да ли је био сувоњав, да ли је био крупнији човек, које висине? Ако можете мало ближе.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, он је био дугачак, отприлике и преко два метра, био је пун. Чини ми се да има два сина, и једног брата, и њему су убили једног брата, Абдулаха сам познавао, али нисмо се дружили, нисмо седели, био је пун и дугачак око 2 метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле пунији је био?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да. Отприлике 100 килограма је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих опет замолио да окривљени устану па да нам сведок каже кога познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Може ли да се понови, јер нисам чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужилац предлаже да погледате окривљене и кога од њих познајете. Хоћете молим вас да устанете. Само да ли познаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, не морате да добацујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Познајем Зорана, Микија, и он чини ми се је био полицајац, заменик овај на ћошку, заменик или полицајац. Овог другог у црном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је? Не знате.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не познајем, од Рада, Нишавића, Зорана, Мики и Ненада. Овога не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А иза црног? Јел види не знам да ли види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите ко је иза? Да ли познајете.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Он је Рамиз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега познајете?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, Рамиз је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је сведок након што је погледао оптужене, препознао Репановић Радојка, Јовановић Ненада, Нишавић Милорада, Петковић Мирослава, Петковић Зорана и Папић Рамиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је 25., чуо нешто необично у Сувој Реци и видео?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: 25., нисам чуо, јер нисмо смели излазити из куће, не знам ништа, јер смо ми тај део били изоловани, нисмо знали ништа јер се нисмо кретали, нисмо смели кретати, за 25., не знам. За 26., знам, то што сам знао испричао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је, Ви сте га питали, али није ми било јасно за погибију тог Србина, то је било пре него што је почело бомбардовање. Да ли сте чули нешто о неком убиству Србина пре 24?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Било је једног убиства, једно убиство, не знам тачно, знам да је било убиство, био је један младић из Сопине, ако се ради о томе, он је радио у једној продавници, продавао је гуме по свој прилици. Значи материјал, односно делове за возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је након тог убиства, било нешто необично у Сувој Реци до почетка бомбардовања?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, након тог убиства интервенисала је полиција и чини ми се да је убила 11 лица, чини ми се после сат времена, убијени су Албанци на путу који води према Рештанима. Тако сам чуо а нисам био на лицу места. Након тог убиства тог Србина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте то чули, тада кад се то десило, или после бомбардовања?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, касније, поподне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тог истог дана поподне?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, истог дана али касније, отприлике било је поподне око три сати. Чуо сам, за то сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази та продавница, да ли је то негде близу оне куће коју је описао где станује Ељшани.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја приговарам, ако каже да опише, па нек опише прво сведок а не да га упућује тужилац где је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Реците, где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не упућујем га.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Тај пут, односно та продавница, та продавница је на путу Приштина-Призрен али се овде не види. Не види се, негде наниже је, није овде на слици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су становали ти Албанци, тих 11 који су убијени тог дана?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Неки су сељаци били, затекли се ту, на том путу када су побегли они су мислили да су они убице и убили су на кога су наишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има неке везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па има све везе наравно, кад је. А да ли, ко је убио те Албанце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које Албанце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тих 11.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Полиција, ко је могао други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел полиција из Суве Реке или нека друга полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате. Немојте Ви да одговарате молим вас.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не знам јер нисам био на лицу места, али знам да их је полиција убила, да ли је из Суве Реке, али требало би отприлике да буде из Суве Реке али не знам тачно, али знам да је полиција убила. Отприлике знам, чуо сам да их је било 11, али нисам био на лицу места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И последње питање. Зашто обзиром да је познавао пуно људи који су радили у полицији, знао је командира станице, зашто нисте питали Репановића или било ког другог да ли су границе према Албанији отворене, да ли треба да идете, да ли не треба да идете? Него сте звали неког другог.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ја сам разговарао са једним мојим другом са којим сам радио заједно Цветковић Цветка, он је из села Дворан, сада чини ми се да се налази негде у Србији, отприлике у Смедереву, били смо присни пријатељи, другови, и питао сам га, рекао сам му да ли можеш питати командира полиције да ли је пут, односно

граница за Албанију отворена или не, да не кренемо без везе да нас не поубијају, јер је било тихо време, мирно, понедељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сте све објаснили, нема потребе да се понављате. Хвала Вам. Шта за границу. Да је разговарао са пријатељем и да је рекао за границу. Ајде наставите.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Питао сам га, он је рекао, не, не могу, Цветко, јер звали смо се кумо, кумо, били смо неиздвојиви. Како сам му реко питај га, кажи да је Фејза рекао да питам да ли је отворено или не. Он је рекао ајде зваћу га, звао га је, Репановића и рекао му је да немаш ли друга посла, рекао му је, не, него пита Фејза може ли. Реко му је кажи му пут граница је отворена, ја сам тражио сигурност, безбедност има или нема, он је рекао нека зна да су ратна времена и да сигурности нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује да ли знате како се зове супруга Абдулаха Ељшанија?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не знам име, а знам да је из Корише, из села Корише, Општина Призрен, име не знам, нисам имао везе са туђим женама.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате. Нисам Вас због тога питао. Рекао је да га врло добро. Нисам Вас због тога питао, него рекли сте да врло добро познајете Абдулаха Ељшанија па сам хтео ради идентификације.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Чини ми се да си ме питао за име жене, не знам да ли сам те добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате име његовог сина?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Сина, не знам, има, они су млади нисам имао неке односе, односно неко дружење, они су друга породица, они су Ељшани, ја Бериша, тако да не знам, чини ми се да има два сина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Питао сам због тога јер је речено овде више пута да Абдулаха Ељшанија има много, више, имамо две верзије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је тачно определио где је радио. Тачно је определио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да и то, чак и тамо у «Балкан-белту» исто има више, и то је речено овде, зато сам питао, зато што ја знам како се они зову, и зато што их познајем и што су долазили овде, па да би.

Да ли зна ко је Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, био је председник Општине скупштине, био је доктор, лекар.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тада када је он гледао ту око аутобуске станице, ово што је објашњавао шта је гледао, видео да се креће. Да ли је ту можда приметио Бобана Вуксановића?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисам имао прилику да га видим, јер бензинска пумпа, од бензинске пумпе нисам могао да видим аутобуску станицу. Било је и неких барака испред станице, бензинске пумпе, тако да нисам могао да видим.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим на, мислим не баш то, него он је описао да је чуо јецаје, жене, децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је рекао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На аутобуској станици, па онда гледа, па онда види метеж и тако даље. Да ли било кога ту препознаје

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, рекао је да није, рекао је.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, видео сам Веселъ Беришу, Веселъ Берише отац, Хајдина Берише, он је водио двоје деце за руком, он је био виши и носио је белу капу, њега сам добро пратио и познавао сам га, дакле био је са двоје деце и једна жена, вртили су се ту, друге нисам видео јер је била гужва, остале нисам могао препознавати, а њега јесам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пошто је сведок овде врло прецизно одмах препознао и зна људе и живи тамо. Да ли хоћете да му дате да види сведока «А». Да ли познаје сведока «А»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледаћете ову фотографију, немојте говорити његово име и презиме, пошто је заштићени сведок, него само под псеудонимом «А», можете га ословљавати.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дајте му и име, пише ли ту име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате. А после ћете име да видите, да ли га знате, ево погледајте фотографију. Ево погледајте како му је име, да ли ће Вас асоцирати на нешто? Не познајете га. Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли на том простору који је и сада поновио. Па добро сад, зна, не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познаје га, не зна га. Не морате више гледати, ако га не познајете, нема потребе. Наставите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На том простору ту, где оно види тај метеж и види, препознаје неке људе, Бериша, Веселъа, да ли ту има нека трафика издвојена, на том платоу између станице и?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Сада или тада?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тада, тада.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Била је ту?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да, било је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зна ли за хотел «Бос»?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: «Бос»?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да. У Сувој Реци.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Био је у Широко, чини ми се.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А чији је, ко је био власник тог хотела?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Власник је био Нишавић.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је радио на бензинској пумпи после Јашара Берише?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Након Јашара нисмо имали шансе да знамо ко је, јер.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Ви сте отишли да. Да, добро, извините. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас ја још нешто питам. Ви сте један пут дали изјаву Хашком истражитељу, да ли је тако?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још који пут дали изјаву?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само предочила, Ви сте код Хашког истражитеља рекли да никога од људи нисте визуелно препознали. Сад кажете да сте видели Весела, и још сте рекли да Вас је Весел звао телефоном касније тог дана да види шта је са породицом.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: За коју породицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте Ви изјавили. Дакле код Хашког истражитеља.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Може још једном да се понови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам, овако, изјаву коју сте дали код Хашког истражитеља, па сте рекли, никога од људи нисам могао визуелно да препознам јер сам био предалеко од њих. Али могу да кажем да су у питању били албански цивили. Сад кажете да сте препознали Весела?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, и тада сам рекао Весела Беришу сам препознавао јер могу да га описујем и сада како изгледа јер ми је био рођак. Он се разликовао јер је носио белу капу, био је виши од свих, водио је двоје деце за руком и једна жена је ишла иза њега, а остале нисам препознавао јер је била гужва, њега јесам, ја сам дао изјаву али

можда је то испуштено или нису тачно унели, односно није преводилац тачно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питања.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам данас да сте видели на звонику троје, четворо који су пуцали. Кад сте Ви први пут видели те полицајце на звонику, кад сте први пут видели. Јесте ли видели раније да ли су они пуцали са звоника?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, пуцали су, по датуму отприлике сигурно неких десетак дана пре 26., били су се ту стационарали. Да су пуцали, пуцали, пуцали су и на мог брата, од тог звоника црквеног. То је Шериф Бериша, он је био код мене, то је била субота, дан је субота и његова срећа је била што је преживео. У два наврата су га гађали, био је рафал, да ли аутоматска пушка или калашњиков, али на његову срећу улазио је кроз једна врата споредна комшијска, а пуцали су са тог звоника. Било их је двоје, троје, увек су се ту кретали на тим прозорима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас режија да нам прикажете судницу, молим вас. Наставите.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте могли да видите ко су ти полицајци у звонику?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисам могао да их идентификујем, они су били у униформи али поименице не бих могао да разликујем људе, јер је раздаљина отприлике неких 200 метара. А да је било полицајаца у униформама било их је, и били су наоружани.

НАТАША КАНДИЋ: А кад видите ове жене и децу да са Рештанског пута иду према аутобуској станици, у ком тренутку Ви видите да ови са звоника пуцају? Кад Ви видите да они пуцају?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ја сам рекао и мало пре, разговарао сам телефоном са рођаком Мусли Беришом, мојим ближим, јер сви су били Бериша, али најближи ми је тај био, знао сам, не да сам знао, али претпоставио сам да ће се нешто десити, излазио сам и они су пуцали, гађали, али да ли су на масу или у ваздух да их заплаше да се не удаљавају, а да су пуцали са звоника, пуцали су. Са свих страна су пуцали, било је пуцњаве.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, да ли знате где је у то време била столарска радионица на Рештанском путу? Или добро, да ли знате.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Столарска радионица је на Рештанском путу отприлике на крају Суве Реке, на оном путу који води за «Балкан», са десне стране када се иде према Рештанима, та радња је са десне стране пута.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате где живи Шаип Гаши, Незир Гаши?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, они живе код Техничке школе, испод Техничке школе у Сувој Реци, на Рештанском путу, то могу да нацртам, односно да идентификујем у тој фотографији, јер се ту види.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате њихову судбину?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Знам да је Шаип убијен, то знам, и једног Шефкета, то сам чуо, чуо сам да су Кети, Кети се звао, име Шефкет презиме Гаши да је и он убијен.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате кад је то било, да ли је то. Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није превео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Јесте, преведено је.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не могу да, али чуо сам док сам био у Албанију, тамо сам чуо да су убијени, када.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте рекли да, када Вас је председница већа питала, Ви сте рекли, она Вас је питала до душе, није било много јасно, питала Вас је за људе из тог дела Рештанског пута, да ли су они били ту у време тог, на пример 26.марта, а Ви сте онда нешто рекли, онако, они су отишли.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, не, на Рештанском путу, ови који су измасакрирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање је било да ли је било.

НАТАША КАНДИЋ: Судија је мислила на овај део где је Техничка школа, где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је било ако мислите на ове куће што сам спомињала у делу Рештанског пута, да ли је било људи, у тим кућама, да ли су напустили Суву Реку или нису, то је моје питање.

НАТАША КАНДИЋ: А ја сам разумела да питате на овај део, где се налазе ове куће, Техничка школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него ближе, ја сам рекла преко пута, баш овако преко пута, дијагонално, од полицијске станице.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Преко пута није било ту људи, где су те куће запалили, спаљене.

НАТАША КАНДИЋ: Спаљене.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Они су побегли, отишли, ја сам разговарао телефоном са Бектеш Ељшаном и није их било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте се понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Али ја сад питам, да ли значи у овом делу око Техничке школе, око те радионице, тај део Рештанског пута где станују Гаши, где је тај бивши официр Мисин, јел било ту људи у то време кад је, 24., 25.?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Било је, било је, код њих је једна девојка убијена, то је ћерка Ферат Кући, и једног Краснићи, био је професор а имао је и столарску радњу. Знам да су убијени из снајпера, како сам чуо из хотела «Балкан».

НАТАША КАНДИЋ: Ко је убијен, да ли ћерка Аљинда или ко?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ћерка је убијена снајпером из даљине, и Краснићи, али не знам име, тај који је имао столарску радњу, професор.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једном, значи тада 24., почиње бомбардовање људи живе, били су. Да ли су били у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не није он рекао тада 24. Него он је рекао касније.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја питам да ли 24., 25., да ли, значи Аљиндин, Аљинда Гаши, да ли се они налазе ту у својим кућама на Рештанском путу?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисам могао да знам, али ту смо ми били где је наше насеље, били смо са, овај део се није померао до понедељка били смо ту. Иза полицијске станице, ово наше насеље отприлике 50-60 кућа, ту смо до понедељка били, а у понедељак смо напустили куће.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ми реците, били сте и у Албанији и људи су причали о томе шта се догађало у Сувој Реци, да ли знате, шта су људи причали, зашто је породица, баш породица Бериша тог 26.?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Е па да кажем, ја сада не знам, моју су кућу запалили након што сам одлазио, и чудим се, у реду запаљена је већина кућа па и моја је исто запаљена, ја не знам из ког разлога су запаљене или из ког разлога су они убијени, ја нисам сигуран, можда има нечег између.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли чули за нека тумачења, зашто је породица Бериша?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Сигурно да се каже освета, ја не бих знао која освета, можда око бизниса. Не могу да.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите, Татомир Лековић.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте тог дана када се масакр десио, било где видели Милорада Нишавића?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, нисам га видео.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте га виђали икада у униформи и са оружјем?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, нисам га видео никада, не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала, немам.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Само једно питање имам за сведока. Ако може опет ову карту да му се достави, односно мапу. Ту где је Рештански пут, где је раскрсница са путем ка Призрену, јел можете да лоцирате, е, ту. Са десне стране, са десне стране, колико је те 1999.године, у марту месецу било кућа где су људи, завршених кућа у којима су људи живели са својим породицама? Значи десно, гледате Рештански пут и десно, одмах десно ту поред пута. Баш ту где показујете руком. Колико је ту, сад видимо да има доста кућа, али колико је тада '99.године, било, ако можете да се сетите. Где су људи живели, значи где су живели, које су биле усељене, не оне у изградњи куће, него завршене где су људи живели. Колико је било кућа? То на Рештанском путу, с десне стране.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Сада, тада. Све су те куће биле, то је та бела кућа Нецадова, то је та кућа, све су биле са људима, дакле живели су људи, настањене су биле и ова, и ова. Све су биле настањенима, дакле били су људи, било је људи у тим кућама.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведок је давао изјаву истражитељу Хашког трибунала 21.августа 2001.године, па бих га питао, да ли је потписао ту изјаву коју је дао?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Чини ми се да, нисам сигуран.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте, ако сте потписали, или уопште, јел знате на ком језику је та изјава сачињена?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: На албанском језику, био је Енглез, дакле било је на енглеском а било је преводиоца, али на албанском је изјава дакле била.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте давали изјаву на албанском, јел тако? А писмена изјава на ком је језику била написана, да ли знате?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нисам то запазио, али не знам да ли су написали на енглеском или шта је преводиоца изнео, не знам, нисам

сигуран да ли је било на енглеском или албанском али сигурно да је било можда на енглеском.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, да ли Вам је прочитана изјава пре него што сте потписали?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел тачно унета Ваша изјава?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Чини ми се да је написано, нисам прочитао, али оно што сам рекао то је тако.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте ли имали примедбу на ту изјаву?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте, добро. Сад Вас ја питам, с обзиром на ове околности које сте данас питани, питани сте и тада. Када сте се боље сећали, тада када сте давали изјаву или данас?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Догађај, не, тада сам се боље сећао него сад, сада постоји могућност да заборављам јер имам преко 65 година.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Сад бих Вас нешто питао, само да пронађем овде. Ви сте поменули Весел Беришу, хоћете да ми кажете име оца Весела Берише, кога.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Отац Весела Берише је Шабан.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шабан, само моменат да га ја пронађем овде, Шабан Бериша. И рекосте да је, с ким је био тад када сте га видели 26? Данас сте нам рекли да је био са.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Са двоје деце, рекох и мало пре, немам потребе да понављам, дакле водио је за руком двоје деце и за њим је ишла једна жена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад ми реците, јесте ли препознали то двоје деце?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, није било шансе, то су била мала деца, отприлике пет, шест година.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А жену, јесте ли препознали?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Жену сам видео, али имена не знам, ја сам рекао имена жена не знам, само сам седео и знам имена људи, мушкараца с којима сам се дружио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А добро, а како сте га. Колико сте били удаљени од?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија па објаснио је то, молим Вас, па објаснио је да је по капи и по висини, да је то човек који је висок два метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да зато штрчи и зато га је препознао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: На 200 метара сте по висини познали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На 200 метара је познао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Или по кечету или, не, не по чему. Бела капа.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ја сам рекао једном да има 200 метара и препознавао сам јер ми је био рођак, и били смо и пашенози и знао сам му и ход његов, а башка оно што је носио белу капу, и то се разликовало више од осталих и њега сам веома добро препознавао, а дете не може и да је твоје на 200 метара да га препознајеш, а не туђе дете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, сада Вас одмах питам зашто га нисте поменули Хашком истражитељу 21.08.2001.године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питала сам га, постављено му је то питање.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Иследник, истраживач.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, ово он говори, доћи ћемо и даље, има још један Весел Бериша кога он помиње, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам, молим Вас, предочила сам изјаву, после ћемо то. Питала сам, предочила сам, да је рекао да никога визуелно није могао да препозна јер је био предалеко.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Није га поменуо, а не није визуелно могао, а сад, данас прича о Веселу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то, па управо је то моје.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ја питам зашто тад није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, Ви мене не слушате, Ви упорно причате. Кад је споменуо Весела, ја сам управо због тога што је споменуо Весела кога није споменуо код Хашких истражитеља предочила како тада га није препознао, јер овде стоји да није могао визуелно никога да препозна, значи предочено.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Али ја га сад питам, како данас, боље се сећао 2001.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је сад друго питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па то сам ја питао. Ма седи доле док причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па немој бре да ми упада стално, па нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па молим Вас, ево како се утиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас седите. Питање је само било, може да одговори на то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питање је било сасвим прецизно, дозвољено, и ничим нисам. Па немојте стално ми упада тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Ђурђићу. Може да одговори око сећања. Укључите микрофон, ја сам Вам искључила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је само примедба, да је већ одговорио.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нема проблема нека ме пита шта год хоће, оно што сам видео ћу да кажем, нека пита шта год жели. И чини ми се да сам добро рекао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питање је било. Рекли сте да сте се боље сећали догађаја 21.августа 2001.године, тада нисте могли да препознате ни једно лице, а данас сте нам у излагању овде рекли да сте препознали Весела Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците која примедба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба, није рекао да тада нисам могао да препознам ни једно лице, кад сте га Ви то питали, сведок је објаснио о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је рекао да није могао никога да препозна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, сад ћу ја да цитирам, сад ћу целу изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете цитирати јер ја сам цитирала и рекао је никога од тих људи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисам препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам могао визуелно да препознам, јер сам био предалеко од њих.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи, четврти пут понављам. Дакле само је питање, адвокат Вас пита, бранилац оптуженог, пита Вас, како је могуће да тада када сте саслушани првобитно, значи '99.године, га нисте спомињали него тек сада, да ли Вам је сећање боље било те године или ове године?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ја сам рекао ту изјаву сам дао и тада, Весела сам боље тада препознавао него сада, а не знам како то адвокат протумачи, ја сам рекао и мало пре, изјаву када сам дао реко сам да сам Весела Беришу видео да води децу за руком, и приметио сам га више због тога што је носио белу капу, а остале да ми је и моја жена била у тој гомили не бих је препознавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте то изјавили, међутим у овој изјави нема тога. Немојте ми стално упадати. Наставите даље. Седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, Ви сте га то питали, видећете у транскрипту после, на томе сте инсистирали и он је рекао да је то тада рекао и Хашким истражитељима а да то није унето, грешком, и сада 15 пута постављамо исто питање, и цела интервенција је моја да је то одговорио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, више пута сте сви постављали иста питања, изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А само да вас ја питам сад, пошто логицирамо. Ако неко каже не препознајем ни једно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, не можете, на овај начин не можете, господине Ђурђићу да говорите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, логицира тужилац и каже, тумачи сведока, а у овом записнику лепо пише, ни једно лице нисам могао да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Због тога и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда, разјаснили смо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи није мого, значи да га није, није га поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разјаснили смо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па нисмо разјаснили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како нисмо кад јесмо, па једино Вама онда није јасно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, мени је јасно, само сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, очигледно да није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само сведок мора да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас наставите даље питање, не дозвољавам на овакав начин.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми, Ви сте данас изјавили да сте из своје куће посматрали цео овај догађај 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел треба поново да Вам понови.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда ћу да му предочим изјаву, молим Вас, ја превод, не знам да ли преводи, не чујем то. У изјави од 21.08.2001.године, сведок наводи да је са супругом био код свог рођака Хајруха Берише у суседству и да све ово посматра, а не из своје куће.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Чујте, слушајте добро, ја сам рекао да сам излазио из његове куће, отишао сам у мојој кући, јер из те куће, што каже адвокат, ја сам добро рекао, објаснио, да сам се попео на другом

спрату испод крова и гледао сам отуда, јер сам био сигурнији, а код њега је тако да су нас могли погодити и са звоника, од двориште је отворено, зато сам отишо у мојој кући, дакле изашо сам позади куће, јер је био та жичана ограда, то смо покидали, у то време рата, како би могли да се крећемо од куће до куће, јер нисмо могли кроз врата јер су нас гађали снајперима, зато сам излазио позади куће и ушао у мојој и рекао сам том другу немој излазити јер је опасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати. Ви сте овако рекли код Хашког истражитеља, мој рођак Хајрулах Бериша ми је први сусед, дана 26.марта '99., био сам са супругом код рођака, у ваздуху се осећала прилична напетост јер је полиција била веома активна на улицама, по граду се доста пуцало, имао сам предосећај да ће се нешто десити, и чуо сам да како се пуца близу моје куће. Дакле кад све то посматрате, ја сам схватила да посматрате из свог дворишта. А шта значи ово код рођака, да ли сте од рођака дошли до своје куће?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, дошао сам од рођака у мојој кући и из моје куће сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и разумела.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У овој изјави то не помиње, он каже да је био код рођака, данас прича другу ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, чак ни из ове изјаве, не можете да протумачите.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Моја кућа је двоспратна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па како не могу, он своју кућу не помиње овде, не помиње таван уопште, црепове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго, то су детаљи које не помиње.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Он само помиње да је код рођака са женом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, питање?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Он не помиње своју кућу, молим Вас. 26., у изјави он не помиње своју кућу, него каже од своје куће отишо сам код рођака, са својом супругом и тамо се, и онда наставља причу. Он нигде не помиње своју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо сам како се много пуца у близини моје куће, чуо сам вику и људи негде између поднева и један сат по подне, са улазних врата погледао сам према аутобуској станици.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А нигде не помиње своју, он прича, једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можете и овако да тумачите, можете и овако. Сада ћемо да разјаснимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, онда може овако или онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите из ове изјаве.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У реду, а у своју кућу и црепове и дизао горе, и ништа није помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то су детаљи, то је нешто друго, то су детаљи које није спомињао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У реду, у реду. Е сад да нам објасни, у овој изјави нигде се не спомиње Јашар Бериша. А данас га је поменуо и звања телефоном око 12, да нам објасни то, зашто овде није рекао а онда данас јесте.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: То време када су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја сам питала да ли познаје Јашара Беришу и онда се надовезао и кренуо је да прича о том.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, па ја имам изјаву, сад ја Вас не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Опет ме, у овој изјави где је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам поставила питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па нека сте Ви поставили питање, па и овде су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да би Хашки истражитељ знао да пита ко је био Јашар Бериша, па да постави то питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да му каже у вези масакра који се догодио телефоном, неће га питати ако му је рекао Јашар Бериша ме звао у пола један и рекао је ништа ме не питај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На моје питање одговорио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па немојте молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На моје питање је одговорио. Наставите даље.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па знам, али то није тад рекао, није помињао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао, вероватно није питан.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Вероватно га није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то може да буде Ваша примедба.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли га је питао, ко га је питао за ко је Весел Бериша а ким је причао телефоном, да нам објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад се накнадно сетио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је накнадно, ово за Весела што га је звао. Који Весел Вас је звао телефоном?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Весел Бериша, нисам рекао Весел Бериша. Мусли Бериша, Мусли Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто има да, више Весела Берише, зато Вас питам. Мусли, добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Чекајте јер ја читам изјаву његову од 21.08.2001.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не стоји овде Весел Мусли Бериша, то јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим, него постоји Весел Бериша ме звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тачно је, тачно је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па немојте те, шта Мусли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао Весел Бериша, сад нико га није питао а који Весел, од ког оца.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ја га питам ко је Весел Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ја га сад питам ко је тај Весел Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекао Вам је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Где станује тај Весел Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Весел Мусли Бериша.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сад је Мусли.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ја сам раније рекао да сам звао Мусли, а не Весел Бериша, Мусли Бериша, звао сам његову породицу и рекао сам му излази овамо са ове стране од Рештанског пута на другој, док Весел Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више, то сте све објаснили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја стварно не разумем шта ви, о чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја зашто Ви не разумете, то је већ Ваш проблем што Ви не разумете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја читам изјаву где пише да ме звао телефоном Весел Бериша, и Ви сад причате о Мусли Бериши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, откуда ја могу да знам да ли је Мусли.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ја га питам ко је Весел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад је одговорио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, овде у овој изјави, па значи не важи ова изјава коју је дао Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете као примедбу да истакнете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па не исправљам него га питам пошто се Ви стално. Ја ћу да ставим примедбу што се то предочава, али то је друга ствар, али ја пошто му Ви предочавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и Ви му предочавате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па сигурно да му предочавам јер Ви то радите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, хоћете ли да наставите са питањима.

Господине Ђурђићу, поставите конкретно питање ако имате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па конкретно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово схватам као примедбу и тако схватам, једино, никако другачије, примедбу на исказ који је дао код Хашког истражитеља.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па није примедба, ја указујем на разлике у исказима које је дао Хашким истражитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је објаснио, наставите даље.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да је овде Весел а овде Мусли. Ја хоћу, нека ми каже како се звао отац Весли Берише са којим је разговарао и где је становао, тај с којим је разговарао телефоном?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, нисам разговарао, са Весељом не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја ћу да прочитам изјаву од 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Нити му знам број телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако стоји. Касније, касније тог дана један рођак Весел Бериша, ме је позвао телефоном да ме пита, да ли знам нешто о породици Бериша, рекао сам му шта сам видео, а да њих више нисам видео. Значи рекли сте Весел Бериша да је звао, то је оно што ми покушавамо да разјаснимо. А Ви сад спомињете Мусли, какве то везе има сад Мусли и Весел?

Па немојте Ви да објашњавате молим Вас госпођо Кандић, пустите нека каже сведок.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Ја сам разговарао са Мусли Беришом, јер нисам имао број нити прилику да разговарам са Весел Беришом, али када сам дао изјаву и тада и сада кажем овај ми је био ближи, овај него Весел, дакле Мусли, и рекао сам му излази јер је криза, излазите, бежите, јер сам видео блиндирана кола, излазите, идите, а Весеља Беришу сам видео само на аутобуској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ово није тачно, дакле ово није тачно што стоји у изјави, да Вас је Весел звао?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Са Весељом на телефону нисам разговарао, са Муслијом јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тачно или није тачно у изјави што стоји?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Истина је да нисам са Весељом на телефону разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Следеће питање, тај Весел Бериша, кога је видео с двоје деце, где је становао у Сувој Реци?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: У својој, у његовој кући.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где налазила кућа?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Сада ћу Вам рећи, његова кућа, ево ово је његова кућа. Он је фотограф, кућа је ова, можете показати господину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел хоћете ставити на документ камеру да видимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако је фотограф стављено, где је имао фотографску радњу, хоћете нам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, хоћете нам приказати ову фотографију.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Оно што је назначено ту, ту је та фотографска радња, а кућа је оно што сам овде обележио, овде је фотографска радња, а овде је кућа Веселова и Бесима, син Веселов. Други син, а ово је Веселова кућа, а овде је радња фотографска, ако жели господин да зна где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Само сам хтела да питам сведока, да ли зна како се зове брад Авдуља Ељшанија?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Знао сам га али имена се не сећам, заборавио сам, знао сам га, имена се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су они становали један до другог, близу?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Авдула?

НАТАША КАНДИЋ: Авдулах и брат.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да. Били су у истом дворишту где сам нацртао на Рештанском путу у истом дворишту, једно двориште две куће.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате сазнање да су њих двојица, пошто сте мало пре рекли да му је и брат убијен, да су истог дана убијени?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да. Не знам, али знам да су обијица убијена, да ли је, ко је пре убијен, да ли Авдулах или овај млађи не знам. Тог дана је било више убијених, како сам чуо, на том путу, то је једна друга улица, други пут.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо, јесте ли чули да су истог дана или, али не истог тренутка, или?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, нисам чуо тог дана, касније сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Само нам реците, како се зове Нецадов.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Само да му разјасним, није схватио, само мало.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам питала, да ли имате сазнање да ли су истог дана убијени?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Чини ми се да је прво убијен овај брат његов млађи а након тога овај, накнадно значи.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је то било истог дана, у једном дану или не?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, након два дана сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је то било у истом дану? Да ли Ви знате.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не могу да знам, јер сам био далеко, кад чујеш, чујеш, не знаш да ли је то било раније или касније, нисам сигуран. Није убијен само један, било је четири, пет убијених у том тренутку. Како сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, да ли знате како се звао Нецатов, Седатов, Бујаров отац?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Фаик.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је Весел из њихове породице?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Весел, је Фаиков брат најмлађи, био је наставник, био је председник Скупштине, директор Дома културе.

НАТАША КАНДИЋ: Само нам реците да разјаснимо, Ви не мислите на тог Веселја?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, не, други је Весел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ког, не можете тако да постављате.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, зато што је све време забуна, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разјашњено је око тога, молим вас, немојте више.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Само нам разјасните, да ли је овај Весел о коме сад говорите, јел он преживео?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, умро је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али је тада преживео.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Сада је умро, после рата, после рата је умро, није убијен, он је после рата умро. Његова кућа је била иза ове беле куће овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени да ли имате питања. Репановић.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Дobar дан господине Фејзулах. Питање за Вас, да ли познајете лице Бериша Хисни?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Од оца Сулејмана?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли знате Ви где је његова кућа?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Његова кућа је на Рештанском путу.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Хоћете ми рећи, колико је удаљена његова кућа од Ваше куће?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Отприлике 250-300 метара.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли се види визуелно од Ваше куће, његова кућа?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не види се, не види се.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А да ли се, ако можете да знате, да ли се визуелно види црква од његове куће или полицијска станица?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Полицијска станица требало би да се види, треба да се види, а црква не верујем да се може.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А Винарски подрум и Занатски центар.

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Подрум да, да, види се.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А јел то мало даље од полицијске станице и од цркве или ближе?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Даље је, даље је неких 100 метара.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Није ми јасно сад како се то види а ово се не види?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Јер је црква има више кућа између, у том делу, а подрум, односно његова кућа је на брдашце, и требало би да се види и полицијска станица, па и подрум се види.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Кад питам ово да се види полицијска станица, не мислим зграда, него мислим на двориште полицијске станице?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Не, двориште се не види, нема шансе да се види.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То ме интересује, хвала. Још једно питање, спомињали сте, ја не знам да ли сам добро записао, Ваш друг Цветко, с ким сте се чули везано за границу, Цветко јел тако беше?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Како сте Ви сазнали да је он разговарао са мном?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Звао ме је на телефон, звао ме након тога и река ми је Фејзо, реко ми је да је граница отворена, реци му да сигурности нема, ратна су времена, и ништа друго.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јел то значи да, ако смем тако, да је он то Вама реко, и да сте тако закључили?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Да, да. Цвета ми је тако рекао да сам разговарао, да је граница отворена, сигурности нема. Нека зна да су ратна времена.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, јасно ми је, захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли има још питања. Нема питања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, извините, ја само имам примедбу у погледу поступка, и код претходног сведока Краснићи Маријана и сведока Фејзулаха Берише, због предочавања изјава које су дате Хашком трибуналу, те изјаве овде као доказ нису изведене нити прочитане, а на тај садржај је суд прво почео да указује а касније и остали. Мислим да је то битна повреда поступка, али само хоћу да ставим као примедбу да би ушло у записник, да би се знало да је стављена, а не да је пропуштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Господине Бериша, да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ФЕЈЗУЛАХ БЕРИША: Оно што сам видео, што сам чуо, што сам видео својим очима, то сам изјавио. Што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо, можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља:

08.02.2008.године, са почетком у 09,30 часова.

Записничар

Председник већа-судија